கல்கி

KALKI 17.6.84

ரூ.1.50

இப்போது... சருமத் தொல்லைகளை அகற்றிடுக
ஆரோக்கியமும் இயற்கைப் பொலிவும் பெற்றிடுக.

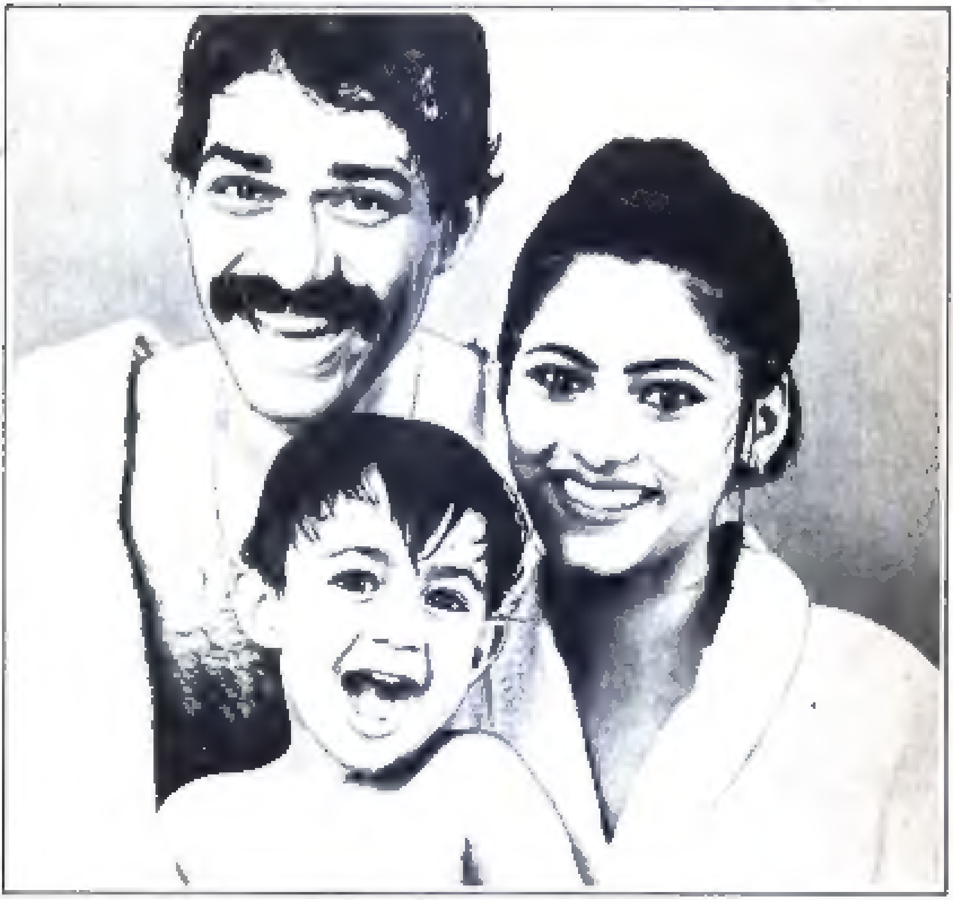

Godrej நிமின்

தூய வேப்பெண்ணெயின்
இயற்கை குணம் கொண்ட சோப்

நீம், மார்கோஸா எனப்படும் வேப்பிலை சரும தொல்லைகளை விரட்ட இயற்கை தந்த வரப்பிரசாதம். தொடர்ந்து வேப்பிலை உபயோகித்தால் உங்கள் சருமம் பளபளப்பாகவும் தெளிவாகவும் விளங்கும். கோத்ரெஜ், தூய வேப்பெண்ணெயை நிமின் சோப்பில் கலந்துள்ளது. உங்கள் சருமத் தொல்லைகளை குளித்து ஒழிக்க ஒரு புத்துணர்ச்சியூட்டும் டாய்லெட் சோப். கோத்ரெஜ் தரும் நிமின் வெகுவாக நீடித்து நிற்கும். ஏனெனில் மற்ற வேப்பிலை சோப்புகளைப்போல கொழ கொழவென மாறுவதில்லை.

நிமின்—உங்கள் கவனிப்புக்கிணையாக
சருமத்தைக் கருத்துடன் காத்திடும்.

CHAITRA-B G 230 TAM

ஈபிள் டவரில் எத்தனை சாதனை!

பாரிஸ் நகரத்தின் அடையாளச் சின்னமாக வானுற ஓங்கி வளர்ந்து நிற்பது, ஈபிள் டவர் (ஐபிள் டவர் எனவும் உச்சரிப்பதுண்டு.) இதனை 1889ஆம் ஆண்டு அலெக்ஸாண்டர் குஸ்தாவ் என்பவர் கட்டி முடித்தார். அன்று முதல், ஏதேனும் ஒரு சாதனை புரிந்து புகழ் வேட்டையாடத் துடிக்கும் பலருக்கு இலக்காக இருந்து வருகிறது ஈபிள் டவர்.

டவர் கட்டி முடித்த நான்காம் ஆண்டிலேயே, பாரிஸ் நகரத்தைச் சார்ந்த ஒரு ரொட்டிக் கடைக்காரன் இதன் 363 படிகளில் நிற்காமல் தாவித் தாவி ஏறி ஒரு சாதனை புரிந்தான்.

1923-இல் விளையாட்டு விமர்சகன் ஒருவன் ஈபிள் டவரின் உச்சிப் படியிலிருந்து ஒரு சைக்கிளில் இறங்கிக் காட்டினான். (நம் சென்னையில் மாட்டு வண்டி ஓட்டுவதைப் போல) இதற்கு 35 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஸ்டண்ட் வேலைகள் செய்யும் ஒருவன் இதே ஈபிள் டவரிலிருந்து ஒற்றைச் சக்கர சைக்கிளில் (சர்க்கஸில் பார்த்திருப்பீர்களே!) டவரின் உச்சிப் படியிலிருந்து குதித்துக் குதித்து இறங்கினான். 1964-இல் நான்கு மலையேறிகள் 984 அடி உயரமுள்ள டவரின் வெளிப்புறத்தில் ஏறி உச்சியை அடைந்தார்கள்.

இதற்கு இரண்டாண்டுகளுக்குப் பின்னர் 13 இளம் அமெரிக்க அழகிகள் டவரின் உச்சியில் இடமெல்லாம் நிர்வாணமாகச் சுற்றிக்குதித்து விளையாடிக் கவர்ச்சி சாதனை செய்தார்கள்.

எல்லாச் சாதனையாளர்களும் வெற்றியுடன் திரும்பினார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. 1901-இல் ஹங்கேரியைச் சேர்ந்த ஒருவன் தானே உருவாக்கிய இறக்கைகளை அணிந்து டவரிலிருந்து பறந்து கீழிறங்க முயன்றான். அவன் உருவாக்கிய இறக்கைகள் சரியாக இயங்காமையால் கீழே விழுந்து இறந்தான்.

தற்கொலை செய்து கொள்வோர்களையும் ஈபிள் டவர் கவர்ந்திருக்கிறது. இதுவரை 380 பேர் இங்கிருந்து கீழே குதித்துத் தற்கொலை செய்து கொண்டனர். இங்கே ஒரு கொலையும் நடந்திருக்கிறது. 1965-இல் ஸ்பானிஷ் தம்பதிகள் டவருக்கு வந்தனர். கணவன் - மனைவியை உச்சியிலிருந்து கீழே தள்ளிக்கொன்றான்.

இவ்வளவு புகழ் பெற்ற ஈபிள் டவரில் சென்ற மாதம் (ஏப்ரல் 84) இன்னொரு சாதனை நிகழ்ந்தது. மைக் மக்கார்த்தி என்னும் பிரிட்டிஷ்காரரும் அவருடைய காதலி அமந்தா டக்கரும் (Amanda Tucker) நான்கைந்து முறை டவருக்கு வந்து பார்வையிட்டுத் திரும்பினார்கள். இறுதியாக வந்தபோது அவர்கள் முதுகில் பயணிகள் எடுத்துச் செல்லும் பைகள் இருந்தன.

அவர்கள் மற்ற பார்வையாளர்கள் எதிர்பாராவண்ணம் பைகளைத் திறந்து அவற்றிலிருந்து பாராசூட்டுகளை எடுத்து அணிந்தனர். தற்கொலை முயற்சியைத் தடுப்பதற்காக அமைந்திருந்த இரும்பு வலையினில் நுழைந்து, அங்கிருந்து குதித்தனர்.

மென்மையான காற்றில் அவர்களுடைய பாராசூட்டுகள் விரிய, இரண்டு பெரிய தாமரைகளாக அவை மிதக்க அவற்றில் [illegible] இருவரும் தரையிறங்கினர்.

ஈபிள் டவரிலிருந்து பாராசூட்டில் குதித்தவர்கள் என்னும் பெருமையை மைக் மக்கார்த்தியும் அமந்தா டக்கரும் பெற்று விட்டனர்.

இன்னும் ஈபிள் டவரில் என்னென்ன சாதனைகள் நிகழப் போகின்றனவோ? யாருக்குத் தெரியும்?

கோபு

ஆதாரம்: டைம்

கொஞ்சம் சிரியுங்கள்

பேச்சாளர்: (மூக்கைப் பொத்திய படி) "கருவாட்டுக் கூடையுடன் இந்தப் பொதுக் கூட்டத்துக்கு வந்துள்ளவர் தயவு செய்து இங்கிருந்து போகும்படி அன்புடனும், பணிவுடனும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்!"

நிருபர்: "சினிமா நடிகரான நீங்க அரசியலுக்கு வந்ததற்கு யார் காரணம்?"

நடிகர்: "ரசிகர்கள்தான்! அரசியலுக்கும் போய்த் தொலையாம சினிமாவில் நடிக்க ஏன்யா எங்க கழுத்தை அறுக்கிறேன்னு கேட்டு நூற்றுக்கணக்கில் இன்லண்ட் லெட்டர் வந்துக்கிட்டிருக்குதுங்க எனக்கு!"

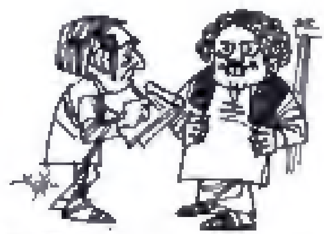

ஜெயிலர்: நாளைக்கு விடியற் காலை உனக்குத் தூக்குத் தண்டனை. கடைசி ஆசை என்ன?"

கைதி: "மெக்சிகோ தேசத்துச் சலவைக்காரி ஜோக் என்னன்னு தெரிஞ்சுக்கணும். எழுத்தாளர் சுஜாதாவைத் தயவுசெய்து இங்கே அழைத்து வந்து அந்த ஜோக்கை என்கிட்டச் சொல்லச் சொல்லுங்க!"

கணவன்: "அரைமணி நேரம் தட்டியபின் கதவைத் திறக்கிறீயே, ஏன்?"

மனைவி: "நீங்க லொட்டு லொட்டுன்னு கதவைத் தட்டுற சத்தத்தில் உங்கம்மாவின் தூக்கம் கெட்டிருக்குமேன்னுதான்!"

-உ. ராஜமதி

அவள்: "உன்புருஷனுக்கு நடப்பது தான் பெண்ணுக்கு அழகுன்னு எப்படித் தெரிஞ்சுக்கிட்டே?"

இவள்: "சேறுதோரால் நிறைந்து கிடப்பது தெரியாமல் ஒரு தடவை உள்ளே விழுந்துவிட்ட அன்று!"

ராகமாலிகா பட்டு சேலைகள்

சுகன் ஆர்கேட்,

நெ. 12பி, நாகேஸ்வரராவ் ரோடு, பனகல் பார்க் எதிரில்

தியாகராய நகர், சென்னை-600 017

(கிளை கடை உண்டு)

மறக்க முடியாத வழக்குகள்!

உங்கள் வாழ்க்கையில் உங்களால் மறக்க முடியாத தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட வழக்கு ஒன்றைப் பற்றிக் கூறுங்களேன் என்று சில நீதிபதிகளைக் கேட்டபோது அவர்கள் கூறிய சில சுவையான வழக்குகள். வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் பெயர்கள் மாற்றித் தரப்பட்டுள்ளன.

''நான் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றியபோதும் சரி, பின் நீதிபதியாகப் பணியாற்றிய போதும் சரி, பலவிதமான வழக்குகளைச் சந்தித்திருக்கிறேன். பல விவாகரத்து வழக்குகளும் இதில் அடங்கும். பொதுவாக நான் எல்லா விவாகரத்து வழக்குகளிலுமே, தம்பதிகளை சேர்த்து வைக்கவே முயன்றிருக்கிறேன். பல சமயங்களில் என் முயற்சியில் வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறேன். அந்த வகை வழக்குகளில் ஒன்றினை என்னால் என்றைக்குமே மறக்க முடியாது'' என்று சொல்லி வழக்கு விவரத்தை விளக்கினார் முன்னாள் **நீதிபதி கைலாசம்**.

சென்னையைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்மணி. அவருக்குத் திருப்பதியைச் சேர்ந்த ஒரு பிள்ளையைத் திருமணம் செய்து வைத்தார்கள். கணவர் கல்லூரியில் விரிவுரையாளர். நல்ல சம்பளம். மகிழ்ச்சியான குடும்ப வாழ்க்கை நடத்தினர். தீபாவளி சமயம் மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு கணவர் சென்னையில் உள்ள மாமனார் வீட்டுக்கு வந்தார். சில நாட்கள் தங்கியிருந்து விட்டு தான் மட்டும் திரும்பிப் போய் விட்டார். நாட்கள் கழிந்தன. கணவர் மனைவியைப் புறப்பட்டு வரச் சொல்லிக்

நீதிபதி [illegible]

கடிதம் எழுதினார். மனைவி வீட்டிலோ, மாப்பிள்ளையை வந்து, பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு போகவும் என்று பதில் எழுதி விட்டனர். மாப்பிள்ளை, ''நீங்கள் இல்லை. அழைத்துக் கொண்டு வந்து விடவும்'' என்று மறுபடி லெட்டர் எழுத, பெண் வீட்டில், ''வந்து அழைத்துக் கொண்டு போங்கள். நாங்களாகக் கொண்டு வந்துவிட மாட்டோம்'' என்று பிடிவாதமாய் எழுதி விட்டனர். இந்தப் பிடிவாதப் போக்கு கணவரையும் விடவில்லை.

'பெண்ணைக் கொண்டு வந்து விடுங்கள். இல்லையெனில் பெண் அங்கேயே இருக்கட்டும்' என்று கண்டிப்பாய் எழுதி விட்டார்.

மாதங்கள் சென்றன, கணவர் விவாகரத்து வழக்குத் தொடர்ந்தார். வழக்கு என் முன்னால் வந்தது. எனக்கு ஆரம்பம் முதலே இந்த வழக்குக் கொஞ்சம் விசித்திரமாகப்

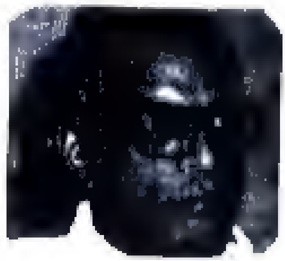

நீதிபதி செங்கோட்டு வேலன்

பட்டது. எனக்கென்னவோ விவாகரத்துக்கு இது ஒரு காரணமா என்று தோன்றியது.

சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம், இந்த வழக்கும் பற்றி என்னுடன் ''தனியே பேச விரும்புகிறீர்களா?'' என்றேன். அப்போ கணவரைத் தனியாக அழைத்து, ''உங்கள் மனைவியின் நடத்தையில் உங்களுக்கு எதாவது சந்தேகம் உண்டா?'' என்றேன். அவர், ''துளிகூட இல்லை'' என்றார். பின்

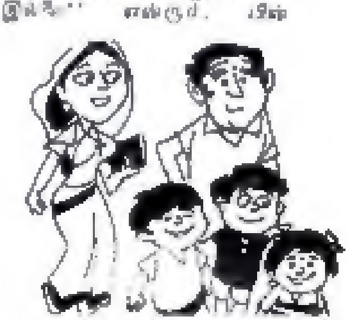

அவரை அனுப்பி விட்டு, மனைவியைத் தனியே அழைத்து அவளிடம், ''உங்கள் கணவரின் நடத்தையில் உங்களுக்குச் சந்தேகம் உண்டா!'' என்றேன். அவளும் தன் கணவரைப் பற்றி நல்லபடியாகவே சொன்னாள். எப்படியும் இவர்களை ஒன்று சேர்த்து வைத்து விடுவது என்று முடிவு கட்டினேன்.

இருவரையும் கூப்பிட்டு என் முன் உட்காரச் சொன்னேன். அப்போது நான்

[illegible]

எனக்குத் திடீரென்று ஒரு எண்ணம் தோன்றியது.

கணவனிடம், ''நீங்கள் உங்கள் மாமனார் வீட்டுக்கு வந்து, மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு போக மாட்டீர்கள் அப்படித்தானே?'' என்றேன். அவர் 'ஆமாம்' என்றார். பின் மனைவியிடம், ''உங்கள் கணவர் வந்து அழைத்துப் போனால் தவிர, நீங்களாக அவர் வீட்டுக்குப் போக மாட்டீர்கள் அப்படித் தானே?'' என்றேன். அவரும் 'ம்' என்று தலையை ஆட்டினார்.

''காரணமில்லாத உங்கள் வறட்டு கௌரவப் பிரச்சினைக்கு ஒரு வழி சொல்கிறேன். என்னுடைய இந்த அறை உங்கள் இரண்டு பேருக்கும் பொதுவானது தானே. இந்தப் பொது இடத்திலிருந்து நீங்கள் இரண்டு பேரும் உங்கள் வீட்டுக்குப் போகலாமே?'' என்றேன்.

இரண்டு பேருமே இதைச் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சிகலந்த ஆச்சரியம். கொஞ்ச நேரத்துக்கு என்ன சொல்வதென்றே தெரியாமல் திக்குமுக்காடி விட்டனர். என் முடிவுக்குச் சம்மதம் தெரிவிக்கப் பட்டனர். இருவரும் சேர்ந்தே வீட்டுக்குச் சென்றனர். எனக்கு இன்றும் ஆச்சரியமான

[illegible]

விஷயம் என்னவென்றால், எனக்கு திடீரென அவர்களிடம் இப்படி ஒரு கேள்வி கேட்க வேண்டுமென்று ஏன் படித் தோன்றியது என்பது தான். அதை ஆண்டவன் இட்டது என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர்களை சேர்ப்பதற்கு நான் அழைத்த போது கூட, எப்படியும் இவர்களைச் சேர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று தான் நினைத்தேனே ஒழிய, இப்படிக் கேட்க வேண்டுமென்றோ, இப்படிக் கேட்கப் போகிறோம் என்றோ நினைத்துக் கூடப் பார்க்கவில்லை.''

• • •

நான் கோவையில் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றிய போது கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ராமசாமி என்பவர் சார்பில் வாதாட அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டேன். தனியறையில் வழக்கை நடத்த வேண்டிக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை சிறைச்சாலையில் சந்தித்தேன். குற்றத்தைப்பற்றிய விவரம் கேட்ட போது, தான் கம்ப ராமாயணம் படிப்பது வழக்கம் என்றும், அக்காவியத்தில் தாடகை வதைப் படலம் படித்ததாகவும் அதனால் இவ்வுலகில் துஷ்டர்களை அழித்து நல்லவர்களைக் காப்பது அவருடைய கடமை என்று உணர்ந்து கொண்டாராம். தன் அண்ணன் கிராமத்தில் கொலை, களவு ஆகிய பல அக்கிரமங்களைச் செய்ததால் தாடகையை ஒத்திருந்தான், எனவே அவனைக் கொல்வது தன்னுடைய கடமையாகக் கொண்டு அவன் இரவு

[illegible]

நேரத்தில் வெளியே போகும் போது ஒரு கடப்பாறையால் அடித்துக் கொன்று விட்டதாகவும், பின்பு நேராகப் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று விவரத்தைச் சொல்லி அவர்களால் கைது செய்யப்பட்டு பின்பு இரண்டாம் வகுப்பு நடுவர் முன் தான் கொலைக் குற்றம் புரிந்ததாக ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் கொடுத்து, பின்பு முன் விசாரணையின் போதும் இரண்டாம் வகுப்பு குற்றவியல் நடுவர் முன் தான் குற்றவாளி என்பதை ஒப்புக் கொண்டதாகவும் தெரிவித்தார்.

மாவட்ட குற்றவியல் நீதிமன்றத்தில் நடக்கவிருக்கும் கொலைக் குற்ற வழக்கில் அவர் தரப்பில் வாதாட என்னை அரசாங்கம் நியமித்

இருப்பதாகவும் விசாரிக்க ஆரம்பத்தில் கொலைக்குற்றத்தை வாசித்துக் குற்றவாளியா, இல்லையா என்று கேட்டால் குற்றவாளி அல்ல என்று சொல்லவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டேன்..

அதற்கு அவர் 'நான் பொய் சொல்ல மாட்டேன், ஒரு பொய் சொல்வதால் நான் ஆயுள் முழுவதும் கம்பராமாயணம் படித்ததன் நன்மை எல்லாம் போய் விடும். என்னைத் தயவு செய்து மன்னித்துவிடுங்கள்' என்றார். நான் பலமுறை கேட்டும் பயனில்லாதபடியால் ஏமாற்றத்துடன் சிறைச்சாலையினின்று திரும்பினேன்.

அவர் தண்டனை பெறப்போவது நிச்சயமாக இருப்பினும் இக்கலை பார்த்து குறிக்கோள் உடைய ஒருவரைக் காப்பாற்ற மறு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கருதி மீண்டும் சிறைச்சாலையில் சந்தித்து

''பொய்ம்மையும் வாய்மை
இடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்.

என்ற குறளை அவருக்கு விளக்கி, அவன் பொய் சொல்வதால் எவருக்கும் தீமை விளைவதில்லையென்றும், மாறாக அவன் விடுதலை பெற ஒரு சிறு வாய்ப்பு உண்டு என்றும் சொன்னதன் பேரில் ஒருவாறாகக் குற்றத்தை மறுக்க ஒப்புக் கொண்டான்.

கோவை மாவட்ட நீதி மன்றத்தில் நீதிபதி திரு. அந்தோனி லோபோ முன் வழக்கு ஆரம்பமாயிற்று. முதல் சாட்சி இறந்துபோன அய்யாவின் மனைவி. சம்பவ தினத்தன்று இரவில் தன் கணவன் புறப்பட்டுச் சென்று சில நொடிகளில் ஐயோ என்ற சப்தம் கேட்டதாகவும் உடனே ஓடிப் பார்த்த போது ராமசாமி அந்த இடத்திலிருந்து கடப்பாரையுடன் ஓடியதாகவும் கூறினாள். குறுக்கு விசாரணையில் அவள் போலீசார் முதல் முதலில் விசாரிக்கப் பட்டபோது ராமசாமியும் இருவரும் ஓடினார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதை அவருக்குச் சுட்டிக் காட்டியதும் அவ்வாறு சொன்னதை ஒப்புக் கொண்டதன்பேரில் வழக்கொன்றும் தொடராததனையும் எடுத்துச் சொல்லிக் கேட்ட போது, இருவருக்கும் எங்களுக்கும் விரோதம் ஆனதால் சொன்னேன் என்றாள். உடனே மாவட்ட நீதிபதி விரோதம் காரணமாக ஒருவரைக் குற்றம் செய்ததாகச் சொல்லும் இவள் சாட்சியத்தை ஏற்பதற்கில்லை என்றார்.

அடுத்ததாகக் கைப்பற்றப் பட்ட கம்பராமாயண உரை புத்தகம் சான்றாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதைக் குறித்து, குற்றவாளி கம்ப ராமாயணம் படித்தது நம்பத் தகுந்ததாக இல்லை என்பதை நீதிபதி குறிப்பிட்டார்.

அடுத்து ஒப்புதல் வாக்கு மூலத்தைப் பதிவு செய்த இரண்டாம் வகுப்பு குற்றவியல் நடுவர் விசாரிக்கப் பட்டார். அவர் ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை மட்டும் தான் பதிவு செய்யும்படி கேட்டிருக்க வேண்டும், முழு விவரமும் சொன்னது நடுவர், 'இந்த வாக்குமூலத்தை பதிவு செய் என்று கட்டாயப்படுத்தியதற்கு ஒப்பானதால் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் ஏற்பதற்கில்லை' என்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

நேரடிப் பார்த்த சாட்சி, நம்பத் தக்கதாக இல்லை. ஒப்புதல் வாக்கு மூலம் ஏற்கத் தக்கதாக இல்லை. மேலும் மேல் கோர்ட்டில் குற்றத்தை மறுப்பதால் ராமசாமி குற்றவாளி அல்ல என்று தீர்ப்பளித்தார். தீர்ப்பு எனக்குப் பூரண திருப்தி அளித்தது. விடுதலை அடைந்தவுடன் ராமசாமி என்னிடம் வந்து தன்னுடைய உயிரைக் காப்பாற்றியதற்கு நன்றி கூறிவிட்டுச் கம்பராமாயண புத்தகத்தைத் திரும்ப வாங்கிக் கொடுக்கும்படி வேண்டினார். நானும் உத்தரவு பெற்று அவருக்குத் திரும்ப வாங்கிக் கொடுத்தேன். ''கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்'' என்ற பெருமைக்கு விளக்கமாக அமைந்த இந்த வழக்கு எனக்கு வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத அனுபவமாக இருக்கும் என்று முடித்தார் நீதிபதி செங்கோட்டுவேலன்.

• • •

ஒரு அலுவலகத்தில் பணியாற்றி வந்த ஒரு கிறிஸ்துவப் பெண்ணும் ஒரு இந்து ஆடவனும் காதலித்துத் திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினார்கள். ஆனால் பெண்ணும் அவள் பெற்றோரும் இந்துவான அவன் கிறிஸ்துவ மதத்திற்கு மாறினால் தான் திருமணத்திற்கு ஒப்புக் கொள்ள முடியும் என்று கூறிவிட்டனர். ஆறு ஆண்டுகள் கடந்தன. குடும்பத்தில் தன்னுடைய கடமைகளை முடித்துக் கொண்டு கிறிஸ்துவ மதம் மாறி 1971-ல் அந்தப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டான்.

மகிழ்ச்சியாகக் கடந்த அவர்கள் இல்வாழ்க்கையில் கிடைத்த பரிசு இரண்டு ஆண் குழந்தைகளும் ஒரு பெண் குழந்தையும்.

மதம் மாறியதற்குப் பிறகும் கணவன் இந்து மதக் கடவுள்களை வணங்குவதாகவும், நெற்றியில் விபூதி குங்குமம் அணிவதும், கிறிஸ்துவ மதத்தில் நம்பிக்கை அற்றவராகவும் இருந்து வந்த காரணத்தினால் மனைவி அவனை வெறுக்கத் தொடங்கினாள். நாளடைவில் இவை கொடுமையான செயல்கள் என்றும் அதனால் தான் இனி அவனுடன் சேர்ந்து வாழ முடியாது என்றும் தீர்மானித்து கோர்ட்டு உத்தரவு மூலம் இருவரும் தனித்து வாழ வழக்குத் தொடுத்தாள்.

அதேசமயம் தன் தாம்பத்திய உரிமை கோரித் தன்

நீரில் விழுந்துவிட்ட ஒருவனைக் காப்பாற்றிக் கரையில் கொண்டுவந்து போட்டார்கள்.

''அடடா...'' என்றான் அவன்.

''என்ன?'' — சுற்றியிருந்தவர்கள் கேட்டார்கள்.

''உங்களை எல்லாம் வீணாகத் துன்பப் படுத்தி விட்டேன்... எனக்கு நீச்சல் தெரியும் என்பது இப்போதுதான் ஞாபகம் வருகிறது...''

—ஆர். எஸ். சுப்பிரமணியன்.

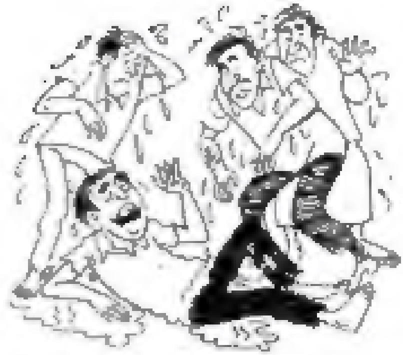

மனைவி தன்னுடன் வாழ வேண்டுமென்று உத்தரவிட வேண்டுமென்று எதிர் வழக்குத் தொடுத்தார் கணவன். இரு வழக்குகளும் ஒன்றாக விசாரிக்கப்பட்டன. கோர்ட் அவர்கள் இருவரையும் சமரசமாகப் போய் வாழ்க்கை நடத்துமாறு புத்திமதி கூறியும் வாதி தன் மதப்பற்றின் காரணமாக இந்து மனப்பான்மையுடன் உள்ள கணவனுடன் வாழ முடியாது என்று திட்டவட்டமாகக் கூறிவிட்டதால், ஜஸ்டிஸ் சிங்காரவேலு கீழ்க்கண்ட தீர்ப்பை வழங்கினார். இதில் ஒரு மதத்திற்கு மாறிய பின்னும் இந்து மதக் கோட்பாடுகளை விடாமலிருந்தது, பிரிந்து வாழ அனுமதிப்பதற்குப் போதிய காரணங்களாக நிரூபிக்கப்படாததால் வாதி கொடுத்த வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்தார்.

அதேசமயம், தனக்கு விருப்பமில்லாத மனைவியைக் கணவனுடன் வாழ்க்கை நடத்துமாறு தீர்ப்பதிப்பது மனிதாபிமானமல்லவென்றும் அப்படி கோர்ட்டு உத்தரவிட்டாலும் அந்த உத்தரவைக் கோர்ட்டு மூலம் அமல் செய்ய இயலாது என்றும் தீர்மானித்துப் பிரதிவாதி போட்டிருந்த வழக்கையும் தள்ளுபடி செய்தார். காலப்போக்கில் குழந்தைகளின் நலனை உத்தேசித்து, தாயின் மனம் மாறக்கூடும் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் விவாக ஒப்பந்தம் அமலில் இருக்கும் நிலையில் மேற்கண்ட தீர்ப்பு கூறப்பட்டது. ஆறு ஆண்டுகள் காதலித்துத் திருமணம் செய்துகொண்டு மூன்று குழந்தைகள் பெற்ற பிறகும் ஒரு சிறு காரணத்திற்காகப் பிரிவது சரி இல்லை என்றும் மூன்று குழந்தைகளும் மதபேதமின்றி நல்வாழ்வு வாழ வேண்டுமென்ற கருத்திலும் இரண்டு ஆண் குழந்தைகளும் தந்தையுடனும் பெண் குழந்தை தாயுடனும் வசிக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும், இரு ஆண் குழந்தைகளும் தாயிடமும் அதே போல் பெண் குழந்தையைத் தந்தை வசிக்கும் இடத்திற்கு ஒவ்வொரு இரண்டாம்சனிக் கிழமைகளிலும் அரசாங்க விடுமுறை தினங்களிலும் அனுப்பி வைக்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

[illegible] பண்டிகையின் போது மூன்று குழந்தைகளும் தாயிடமும் ஆங்கிலப் புது வருட தினத்தன்று அம்மூன்று குழந்தைகளும் தந்தையிடம் இருக்கவேண்டுமென்றும் இதனால் குழந்தைகள் மூலமாகவாவது பெற்றோர் மண வாழ்க்கை மீண்டும் மலரும் என்ற மனிதாபிமான தீர்ப்பை வழங்கினார். இத்தீர்ப்பு இருதரப்பாருக்கும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் மனநிறைவை ஏற்படுத்தியுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

சமீபத்தில் தீர்ப்பளித்த வழக்கு என்பதால் மட்டுமல்லாமல் பிடிவாதமாகச் சேர்ந்து வாழ மறுக்கும் மனைவியையும் சேர்ந்து வாழ விரும்பும் கணவனையும் கள்ளமில்லாத குழந்தைகளையும் சேர்க்க விரும்பி நான் மனிதாபிமானத்தால் வழங்கிய தீர்வு என்பதால் நான் இதை மறக்க முடியாத வழக்காக நினைக்கிறேன் என்கிறார் ஜஸ்டிஸ் சிங்காரவேலு.

● ● ●

1971-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் நாகம்மா என்ற பெண்மணி தன்னுடைய ஐந்து குழந்தைகளையும் கொன்று தானும் கிணற்றில் விழுந்து தற்கொலை செய்து கொள்ள முயற்சி செய்த போது அவள் காப்பாற்றப்பட்டு விட்டாள். குழந்தைகளைக் கொன்றதற்காகவும் தற்கொலை முயற்சிக்காகவும் அவளுக்கு ஆயுள் தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. படிக்காத ஏழைத்தாய் பெண்மணியான நாகம்மா தன் குழந்தைகளைக் கொன்றதற்கான காரணத்தை விளக்குகிறாள்.

எனக்கு 11 வயதிலும், 6 வயதிலும், 4 வயதிலும் மூன்று ஆண் குழந்தைகளும் 7 வயதிலும் ஒன்றரை வயதிலும் இரண்டு பெண் குழந்தைகளும் இருக்கின்றனர். என்னுடைய கணவர் என்னையும், குழந்தைகளையும் கவனிக்காமல் வேறு இரண்டு பெண்களுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருந்தார். எப்போதாவது வந்தாலும் என்னை அடித்துத் துன்புறுத்துவார். வீட்டில் இருந்த பாத்திரம் பண்டங்களை எல்லாம் அடமானம் வைத்துச் சாப்பிட்டு வந்தார்கள். இனி அடமானம் வைப்பதற்கும் எதுவுமில்லை என்ற நிலை. அக்கம்பக்கத்திலும் இவர்களுக்குக் கொடுத்துச் சலித்து விட்டார்கள்.

இரண்டு நாட்கள் குழந்தைகள் பட்டினியாகவே பள்ளிக்குப் போய் வந்தார்கள். இதனிடையே அவர்களுக்கு உடம்பு வேறு சரி இல்லை. கணவரிடம் நானும் குழந்தைகளும் பட்டினி என்று சொன்னதற்கு எல்லோரும் போய்ச் சாவுங்கள் என்று கூறிவிட்டுப் போய் விட்டார். அவருடைய தம்பியிடம் போய் இரண்டு ரூபாய் கடன் கேட்டதற்கு நான் சொல்லியபடி கேட்டால் பணம் தருகிறேன் என்றான். அவனுடைய கெட்ட எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்டு நான் பேசாமல் திரும்பிவிட்டேன். மீண்டும் என் கணவர் வந்து குழந்தைகளை விட்டு விட்டு எங்கேயாவது போய் விடுவது என்கிற தீர்மானத்தில் காலியாக இருந்த பக்கத்து வீட்டில் போய் ஒளிந்து கொண்டேன். அங்கிருந்து கொண்டு என் வீட்டில் நடப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். குழந்தைகள் எல்லோரும் பட்டினியால் அழுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கைக்குழந்தைக்குப்பால் கேட்டுப் பெரிய பையன் பக்கத்து வீட்டில் கேட்டபோது அவர்கள் மறுத்து விட்டார்கள். அழும் குழந்தையை வைத்துக் கொண்டு அவன் தவித்துக் கொண்டிருந்தான். பசிக்கிறது என்று மற்றக் குழந்தைகள் அப்பாவை எழுப்பின. ஆனால் அவர் எழுந்திருக்கவில்லை. என்னால் அதற்கு மேல் பார்த்துக் கொண்டு மறைவாக இருக்க முடியவில்லை. நான் அவர்கள் எதிரில் செல்லும் 'அம்மா எங்களை விட்டு விட்டு எங்கேபோனே. எல்லோரும் சாகலாம். வாம்மா' என்றான் பெரிய பையன். எல்லோருமினைந்து தூங்கப் போனோம். அங்கே ஏதோ வேலை நடந்துகொண்டிருந்தது. அதனால் திரும்பி விட்டோம். இரவு மீண்டும் போனோம். நிலா வெளிச்சம் அதிகமாக இருந்தது. நாய் வேறு குரைத்துக் கொண்டிருந்தது. அதனால் திரும்பி விட்டோம். பிள்ளைகளின் பசியைப் போக்க முடியவில்லை. யாரிடமும் ஒப்படைக்கவும் முடியவில்லை. அவர்களை விட்டு விட்டுதான் சாகவும் மனம் கேட்கவில்லை. மறுநாள் காலை பெரிய பையனை பள்ளிக்கனுப்பிக் கொண்டிருந்தான். அவனைப் போக வேண்டாம் என்று கூறி முகம் கழுவச் சொன்னேன். முகம் கழுவும்போது தூக்கித் தலைகீழாகத் தண்ணீர்த் தொட்டியில் போட்டு அமுக்கினேன். கொஞ்சம் திமிறினான் - ஆனால் பலமாக அமுக்கிக் கொண்டு வெளியே வந்து விட்டேன். சிறிது நேரம் கழித்துப் போய்ப் பார்த்தபோது கை, கால் ஆடவில்லை. தூக்கி வெளியே படுக்க வைத்தேன். பெரிய மகள் குழந்தையை என்னிடம் கொடுத்தாள். அதைத் தொட்டியில் போட்டு விட்டு மீண்டும் வெளியே வந்து சிறிதுநேரம் கழித்துப் போய்ப் பார்த்த போது அது செத்துப் போயிருந்தது. பெரிய மகளை முகம் கழுவச்சொன்னேன். அதே போல் அவளையும் தூக்கித் தொட்டியில் போட்டேன். சிறிதுநேரம் கழித்து அது அடங்கிப் போய்விட்டது. அடுத்ததாக மணி என்ற ஆறு வயது பையனை முகம் கழுவும் போது முன் செய்தது போல் செய்தேன். கடைசியாக நான்கு வயது மகளைக் கூப்பிட்டேன். அவளுக்கும் ஒன்றும் தெரியாது. அவளையும் தூக்கித் தொட்டியில் போட்டுவிட்டு நான் கிணற்றுக்குப் போனேன். நான் கிணற்றில் குதிப்பதைப் பார்த்து விட்டு, வேலையாட்கள் காப்பாற்றித் தூக்கி வந்து என்னிடம் போட்டார்கள். இது தான் நடந்தது

கூவத்தின் பழைய பெயர் 'கூகம்!'

சென்னையில் இருந்து அரக்கோணம் செல்லும் இருப்புப் பாதையில் கடம்பத்தூர் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து தெற்கே ஆறு கல் தொலைவில் கூவ(க)ம் என்று ஓர் ஊர் உள்ளது. இதற்குத் திருவிற்கோலம் என்னும் பழம்பெயர் ஒன்று உண்டு. தொண்டை நாட்டுள் ஐந்து பெருங்கோயில்களில் ஒன்று இங்கு உள்ளது.

இங்கிருந்து அண்மையில் தான் கூவ(க)ம் ஆறு ஓர் ஏரியில் இருந்து புறப்படுகின்றது. எனவே ஊரும் கூவ(க)ம் ஆயிற்று போலும்.

சோலைகள் சூழ்ந்த எழில் கொஞ்சும் ஊர் என்று திருஞானசம்பந்தர் இந்த ஊரை வர்ணிக்கிறார்.

முத்தினன் மூவருள்
முதல்வன் ஆயினன்
கொத்தலரக் மலர்ப்பொழில்
கூகமேவினன்
அத்தியான் பிறையினன்
அடியார் மேல்வினை
சித்தனான் உறைவிடம்
திருவிற்கோலமே.

- திருச்செங்கோடு. ப. கந்தசாமி.

அமைச்சர்: "மகாராஜா [illegible] அரண்மனையை விட்டு இனி எங்கும் போகப் போவதில்லையென்று நீங்க அறிவித்ததில் பரம சந்தோஷம்!"

மிகவும் குண்டான அரசர்: "யாருக்கு?"

அமைச்சர்: "அரண்மனைப் பல்லக்குத் தூக்கிகளுக்குத்தான்!"

—உ. ராஜாஜி.

என்று கூறி முடித்தான் நாயகன். அவனுக்கு அளிக்கப்பட்ட ஆயுள் தண்டனை மூன்று ஆண்டுகள் சிறைவாசமாகக் குறைந்தது. பின்பு ஒரு அந்தரங்க பிரமுகர் என் இல்லத்தில் கோப்பத்துக் கோர்ட்டு மூலம் ஏற்பாடு செய்தோம். இதனால் அவன் மனத்துக்கு கொஞ்சம் ஆறுதல் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தில் நான் இப்படி செய்தோம்.

இப்படிக்கு பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் இன்று நினைத்தாலும் என் கண்களில் குளமாகி விடும் வழக்கு இது. [illegible] அமைந்த [illegible] போல் [illegible]. அப்போது உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் திரு. நாராயணசாமி முதலியார் மற்றும் வி. வி. ராகவன் ஆகியோரால் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட இந்த வழக்கில் நான் [illegible] இந்த [illegible] என்றென்றும் நினைவில் பசுமையுடன்.

கோர்ட்டுக்கு வெளியே என்னுடைய நண்பர் அந்தப் பெண்மணியை "இப்படிக் கொடூரமாக கொலை செய்திருக்கிறாயே! நீ அப்படிக் கொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தால் [illegible] விஷம் வைத்து சாப்பாட்டில் கலந்து கொடுத்திருக்கலாமே?" என்று கேட்டதற்கு அவள், "நான் அப்படி ஒரு வேளை சாப்பாட்டில் கொடுத்தால் நான் என் குழந்தைகளைக் கொல்லப் போகிறேன்" என்று பதில் சொன்னது உருக்கி விட்டது.

• • •

1974-ல் நடந்த இந்த வழக்கின் வாதி — பிரதிவாதி இருவரும் ஒருத்தரை விட்டு [illegible] தம்பதி. இவர்களுக்கு ஒரு மகன், ஒரு மகள். இதில் வாதியான கணவனின் வழக்கு என்னவென்றால் [illegible] பிறகு மனைவி தன்னுடன் உடலுறவு கொள்ள அனுமதிப்பதில்லை. கணவன் [illegible] தண்டனை [illegible]. இந்தக் கொடுமையின் காரணமாக [illegible] பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் இதனால் 1973-ஆம் ஆண்டு [illegible] விட்டதாகவும் கூறினார். ஆகையால் [illegible] வேண்டுமெனவும் தான் வழக்கு.

மனைவியின் எதிர் வழக்கு என்னவென்றால், கணவன் [illegible] உடலுறவு கொண்டு தான் மறுத்ததில்லை என்றும் மாறாக 1973 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் ஒரு முறையும் [illegible] மாதம் ஒரு முறையும் தன்னிடம் அவர் நடந்து கொண்டதாகவும் அதனால் வழக்கை [illegible] வேண்டுமென்றும் பதிலளித்தாள்.

இரு தரப்பினரையும் விசாரித்த பிறகு [illegible] கொடுத்த தீர்ப்பில் விவரம் இதுதான். [illegible] டெல்லி ஹைகோர்ட் தீர்ப்பளித்த ஒரு வழக்கைத் தான் ஆதாரமாக மேற்கோள் காட்டியிருந்தார். உடலுறவுக்கு மனைவி அனுமதி அளிக்காவிட்டால் அதுவும் கொடுமையைச் சேர்ந்ததே தான். கணவன் — மனைவி உடலுறவு என்பது ஒரு முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறது. திருமண வாழ்வின் அடிப்படை மறுத்தால் அது [illegible] செய்யும் கொடுமை.

ஆனால் இந்த வழக்கில் கணவனுக்கு உடலுறவு [illegible] இருந்ததோ அல்லது கணவனுக்கு அனுமதியோ அல்லது [illegible] கொடுமை செய்ய வேண்டுமென்றோ கேட்டு [illegible] இல்லை. அது மனைவி கணவனுக்குச் செய்யும் கொடுமையாகாது.

இந்த வழக்கில் பிரதிவாதியான மனைவி [illegible] வாதத்தில் [illegible] கட்டுப்பட்டு இருந்ததாகக் கூறினார். மேலும் இரண்டாவது பிரசவத்திற்குப் பிறகு [illegible] மருத்துவரின் [illegible] திருப்திகரமாக [illegible]. மேலும் இரண்டாவது பிரசவத்திற்குப் பிறகு [illegible] மருத்துவ ஆலோசனைப்படி உடலுறவு கொள்ள தன்னை அனுமதிக்காமல் [illegible] என்று வாதியின் கூற்று பொய்யானது. அதனால் இது மனைவி கணவனுக்கு செய்யும் கொடுமை அல்ல என்பதால் இரு தரப்பினரின் வழக்கையும் தள்ளுபடி செய்து விட்டனர்.

கணவன் — மனைவி விவாகரத்து வழக்கில் இது போன்ற [illegible] நுணுக்கமானதும் [illegible] தீர்ப்பளித்த வழக்குகளில் [illegible] இந்த வழக்கு என் மனதில் [illegible] விட்டது என்கிறார் [illegible].

பேட்டி: கலாமூர்த்தி

சென்றோம் பார்த்தோம் சொல்கிறோம்

சென்னையில் ராகேஷ் சர்மா

● ராகேஷ் சர்மா

சமீபத்தில் சென்னைக்கு வந்த விண்வெளி வீரர்களான ராகேஷ் சர்மா, ரவீஷ் மல்ஹோத்ரா ஆகியோரைப் பின் தொடர்ந்த நமது நிருபர்கள் பிரியன், மெளனி இருவரும் எழுதுகிறார்கள்.

தாம்பரம் விமானப்படைத் தளத்தில் உள்ள ஆபீஸர்ஸ் மெஸ்ஸில் குழந்தைகள், சிறுவர்கள், இளம்பெண்கள், விமானப்படை வீரர்கள் அவர்கள் மனைவிகள் என்று ஏக்கச்சக்கமான கூட்டம்.

''அங்கிள் நீங்கள் வானத்தில் சுற்றும் போது ஏதாவது அமெரிக்க விண்வெளிக் கலத்தைப் பார்த்தீர்களா?''

''நாங்கள் சென்ற பாதை வேறு.''

''யோகாசனம் சற்றுக் கொஞ்சமாவது இங்கே செய்து காட்டுங்களேன்.''

''இந்தக் கூட்டத்திலா...?''

''பூமிக்கு வந்து எத்தனை நாட்களுக்குப் பிறகு உங்கள் உடம்பு பழைய படி ஆயிற்று?''

''மூன்று நாட்கள் கழித்து பிறகு தான் இரத்தஓட்டம் சீராக ஓட ஆரம்பித்தது.''

''ரவீஷ் அங்கிள், மறுபடியும் சந்திரனுக்குப் போவீர்களா?''

''வெயிட் ப்ளீஸ். ஆகஸ்டில் தெரியப் போகிறது.''

இதுபோன்ற கேள்விகள் மட்டுமல்ல, இன்னும் சற்று விசேஷமான அறிவியல் பூர்வமான கேள்விகளும் கேட்கப்பட்டன. விண்வெளி வீரர்களான ராகேஷ் சர்மாவிடமும் ரவீஷ் மல்ஹோத்ராவிடமும். கேள்வி கேட்டதில் பெரும்பகுதியினர் ஆறிலிருந்து இருபது வயதுக்குட்பட்டவர்கள். எல்லாவற்றுக்கும் பொறுமையாகப் பதிலளித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் அவர்கள். சலிக்காமல் ஆட்டோகிராப் போட்டுத் தள்ளிக் கொண்டிருந்தனர். இடையில் அவர்களுடைய நண்பர்கள் வேறு, ராகேஷ், ரவீஷ் என்று அவர்கள் பக்கம் இழுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

மைக்கில் கணீரென்று ஒரு குரல். தாம்பரம் விமானப் படைத்தளத்தின் அதிகாரி சந்திரசேகரன் பேசினார்.

''அன்பான குழந்தைகளே, நமது, ராகேஷ் சர்மாவும், ரவீஷ் மல்ஹோத்ராவும் மனிதர்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்குக் கொடுத்த கடமையை அவர்கள் செவ்வனே நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். நாளை நீங்களும், ரவீஷ், ராகேஷ் போல் வர வாய்ப்புண்டு. இப்போது நான் ஒரு ரகசியம் சொல்லப் போகிறேன். 1961-இல், தாம்பரத்தில் நான் பணி புரிந்த போது, முதல் விண்வெளி வீரரான யூரிகாகரின் அங்கு வந்திருந்தார். உங்களைப் போல் நானும், அவருடன் போட்டோ எடுத்துக் கொள்ளவும், கையெழுத்துப் பெறவும் துடித்துக் கொண்டிருந்தேன். பத்து வயதில் ஒரு சிறுவன். இதுபற்றிச் சொல்லாமல் நின்றுகொண்டிருந்தான். இவ்வளவு சொல்லிவிட்டு நிறுத்தினார் சந்திரசேகரன். சஸ்பென்ஸ். ''அந்தச் சிறுவன் தான் இப்போது உங்கள் முன் நிற்கும் ராகேஷ்சர்மா'' என்றவுடன் கூட்டம் ஆச்சரியத்தால் விழிகளை விரித்துக் கைதட்டி வாழ்த்தியது.

முன்னதாக நடந்த நிருபர்கள் கூட்டத்தை மிகச் சிறப்பாகச் சமாளித்தார்கள் ரவீஷும், ராகேஷும். ராணுவத்தில் நேரம் தவறாமை முக்கியமான ஒன்று.

■ தமிழக அரசின் சார்பில் விருது

மனைவியுடன்

ஆனால் நிருபர்கள் கூட்டம் [illegible] வைக்கப்பட்டது. முதலில் பேச ஆரம்பித்த ராகேஷ், [illegible] நிதானமாகப் பேச ஆரம்பித்தார்.

தமிழிடம் ஒரு கேள்வி:

"ராகேஷ் வானத்தில் பறந்து கொண்டிருந்த போது நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்கள்?"

"நான் [illegible] நிலையத்தில் இருந்து [illegible] கொண்டிருந்தேன்."

[illegible] புன்னகைத்தார் ராகேஷ்.

"நான் [illegible] கொண்டிருந்தேன். நம்முடைய தேசியக் கொடி ஒன்றை [illegible] கொண்டிருந்தேன். [illegible] எனக்கு மிகுந்த [illegible] கொடுத்தது."

"பூமிக்குத் திரும்பி வந்த போது உங்களுக்கு Sky Sick அல்லது Home Sick இருந்ததா?" என்றார் ஒரு பத்திரிகையாளர்.

"எனக்கு எந்தவிதமான Sick-ம் இல்லை."

"அங்கேயே இருக்க [illegible] விரும்பினீர்களா?"

"ஆமா, [illegible] விண்வெளியில் வேலை செய்யவும் விரும்புகிறேன்."

ராகேஷ், தமிழ் இருவரின் [illegible] ராகேஷ் வானத்தில் 1800 மணி நேரம் பறந்திருக்கிறார். 2400 மணி நேரம் பறந்திருப்பவர் தமிழ்.

"விண்வெளிக்கு [illegible] ராகேஷை அனுப்பியதில் [illegible] இருக்கிறீர்களா?"

"ஆமா, [illegible]" என்றார் தமிழ்.

[illegible]

"மறுபடியும் விண்வெளிக்கு செல்வதானால் மீண்டும் நீண்ட பயிற்சி தேவையா?"

"ஒரு வாரம் மீண்டும் பயிற்சி செய்தால் விண்வெளிக்குச் செல்லும் தகுதியைப் பெற்றுவிடுவேன்."

தாம்பரத்திலிருந்து வந்த [illegible] ராகேஷிடம் "உங்களுக்கு [illegible] நம்பிக்கை [illegible]?" என்று கேட்ட போது ராகேஷ், "நான் [illegible] கடவுள் நம்பிக்கை உண்டு" என்றார்.

"ராகேஷ் உங்களுக்குப் பிடித்த கலர்?"

சற்று நேரம் யோசித்து விட்டு "நேவி ப்ளூ" என்றார் ராகேஷ்.

• • •

[illegible] கூட்டம் [illegible] நிருபர்களுக்கு [illegible] ராகேஷும், தமிழும், அவரது மனைவியும் [illegible] வந்தார்கள்.

கூட்டத்தில் [illegible] போது [illegible].

"[illegible] ராகேஷ், [illegible] தமிழ்."

• • •

பத்திரிகையாளர் கூட்டத்தில்

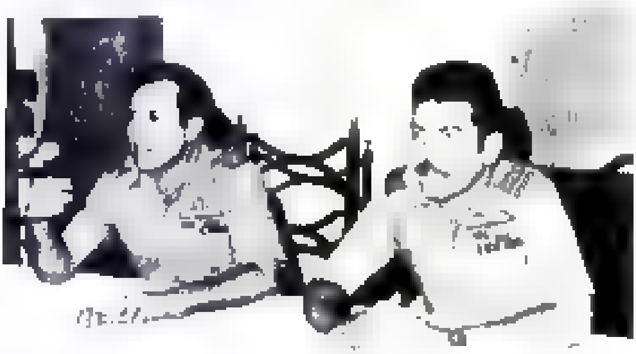

விழாவுக்கு ... விழா சரியாக ஆறு மணிக்கு ஆரம்பித்து ஏழு மணிக்கு முடிந்து விட்டது. (எம்.ஜி.ஆர். கலந்து கொண்ட எந்த விழாவாவது இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் ஆரம்பித்து முடிந்தது உண்டா?)

ராகேஷ் பேசும் போது "எங்கள் விண்வெளிப்பயணம் இந்தியாவிலுள்ள இளைஞர்களை ... சிறுவர் சிறுமியர்களை கூட விண்வெளி ஆசியைப் பற்றிப் பேச வைத்திருக்கிறது" என்றார்.

கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர், "ரொம்ப சரி" என்று முணுமுணுத்தனர்.

மேடையில் எம்.ஜி.ஆரும் ராகேஷ் சர்மாவும் (அடிக்கடி ஜோக்கை ரசித்து பாராட்டியபடி இருக்கிறார்.) பேசிக்கொண்டனர்.

இரு விண்வெளி வீரர்களுக்கும் தமிழக அரசின் சார்பில் அளித்த நினைவுப் பரிசில், வீரர்களின் உருவப்படம், இந்திய சோவியத் நினைவு ... விண்வெளிக் கலம் (...) [illegible] ... இருந்தன.

ராகேஷ், தன் பேச்சை மொழி பெயர்த்த அவ்வை நடராஜன் சொன்ன ஒரு விஷயம்: ராகேஷிடம் அவ்வை சொன்னாராம். "உங்களை விட எங்கள் முதல்வர் தான் முதல் விண்வெளி வீரர்."

"அப்படியா? எப்படி?"

"ரொம்ப வருடங்களுக்கு முன்பே 'கலையரசி' என்ற படத்தில் விண்வெளி வீரராக நடித்திருக்கிறார்."

"ஆ... அப்படியா...?" என்று சிரித்தாராம் ராகேஷ்.

இரவு எட்டு மணி. ராஜாஜி ஹாலில் விண்வெளி வீரர்களுக்கு அரசு அளித்த விருந்தில் சுமார் 400 பேர் கலந்து கொண்டனர். விருந்தின் முடிவில் விண்வெளி வீரர்களுக்கு ... தஞ்சாவூர் தட்டு. அவர்கள் மனைவிகளுக்குப் பட்டுப் புடவை வழங்கப்பட்டன. விண்வெளி வீரர்களின் குழந்தைகளுக்கு 'சாக்லேட்' வழங்கப்பட்டது.

விருந்து முடிந்ததும், ராகேஷிடமும், மாலிஷேவிடமும், தமிழ் மொழி கற்றுக்கொண்டீர்களா? அந்த மொழியில் கையெழுத்து போடுங்களேன் என்றதும், 'இந்தியாவில் இதுதான் நாங்கள் போடும் முதல் தமிழ் கையெழுத்து' என்று கூறி கையெழுத்துப் போட்டுத் தந்தனர்.

- காலையிலிருந்தே ... அணிந்திருந்த விண்வெளி வீரர்கள் இரவு விருந்துக்கும் அதே உடையிலேயே வந்திருந்தனர்.
- விருந்தில் அவர்கள் சாப்பிட்டது தால் – ரொட்டி ...
- ... கோட்டைக்கும் சரி, ராஜாஜி ஹாலுக்கும் சரி, விண்வெளி வீரர்கள் அவர்கள் குழந்தைகளை கூட்டிக் கொண்டு வரவில்லை.
- விருந்து முடிந்த பின் நடந்த கலைநிகழ்ச்சியின் நாடகத்தை ரசித்தனர்.

படங்கள்: ...

கும்பகோணம், லலிதா பார்மஸி

(உரிமையாளர் Dr. V.R.L. சர்மா)

ஸ்தாபிதம்: 1942 D.L. No. 40/83 போன்: 2379

157, பட்டமங்கலத் தெரு, மயிலாடுதுறை-609 001

எமது பார்மஸியின் தலைமையகம் மேலே கண்ட விலாசத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. தங்களுக்குத் தேவையான எமது தயாரிப்புகளை தபால் மூலமோ, நேரிலோ இங்கிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம். எமது மருந்துகள் யாவும் கீழ்க்கண்ட எமது கிளைகளிலும் கிடைக்கும்.

1. **லலிதா பார்மஸி**
   39, ரங்கநாதன் தெரு, தியாகராயநகர், சென்னை-600 017 போன்: 441454
2. **லலிதா பார்மஸி**
   105, கச்சேரி ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை-600 004 போன்: 73007
3. **லலிதா பார்மஸி**
   81, வடக்கு ரத வீதி, சிதம்பரம்

N.B.: கும்பகோணத்தில் எமது கிளை விரைவில் செயல்படும்.

நேரிலோ தபால் மூலமோ வைத்திய ஆலோசனை பெற விரும்புபவர் எமது டாக்டர் ... **Dr. R. தியாகராஜன்** அவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளக் கோருகிறோம்.

"நம்ம வீட்டுக் கல்யாணம்!"

பல துறையினர் சேர்ந்த ஆயிரக்கணக்கானோர் ஆரவாரத்துடன் கூடி விருந்து அமர்க்களப்பட்டது. "இது நம்ம வீட்டுக் கல்யாணம்" என்று உரிமையோடு சொல்லிச் சென்னி [illegible] திருமணம் ஜூன் 6ல் மயிலை ஏ.வி.எம். ராஜேஸ்வரி கல்யாண மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

அமரர் "கல்கி" அவர்களின் பேத்தி மணமகள் செல்வி லக்ஷ்மி. கல்கி ஆசிரியர் திரு. கி. ராஜேந்திரனின் புதல்வி. தாய் வழியில் ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீமதி [illegible] ஆகியோரின் பேத்தி.

மணமகன் செல்வன் நடராஜன் [illegible]. டெக்., பிஎச்.டி. [illegible] பிரபல [illegible] திரு. வி. ராமமூர்த்தி அவர்களின் குமாரன்.

பத்திரிகை ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள், இசைக் கலைஞர்கள், தொழிலதிபர்கள், விளையாட்டுத்துறையினர், அரசியல்வாதிகள், திரை கலைப் பிரமுகர்கள், பத்திரிகை நிருபர்கள், அமைச்சர்கள், அரசாங்க அதிகாரிகள், டாக்டர்கள் என்று பல துறையினர் சேர்ந்தவர்களும் விஜயம் செய்து மணமக்களை வாழ்த்தினர். அமைச்சர்கள் திரு. [illegible], திரு. [illegible] ஆகியோரும் தமிழக சட்டசபை, மேலவைத் தலைவர்களான திரு. [illegible], திரு. ம. பொ. சி. ஆகியோரும் வந்திருந்து சிறப்பித்தனர். பிரதமர் இந்திராகாந்தி வாழ்த்துமடல் அனுப்பியிருந்தார்.

திரு [illegible] திரு. கட்டப்ப பிள்ளை அவர்களின் மங்கல நாதஸ்வர இன்னிசை திருமணமண்டபத்தை நாதவெள்ளத்தில் ஆழ்த்தி இருந்தது.

விமரிசையாக நடந்த இந்தத் திருமணத்தில் மாலை வரவேற்பின்போது, காஞ்சி ஸ்ரீ ஜெயேந்திரரும் [illegible] ஸ்ரீ [illegible] பக்கவாத்தியம் வாசிக்க செம்மங்குடி ஸ்ரீ [illegible] அய்யர் அவர்களின் கச்சேரி அற்புதமாக அமைந்தது. "என்றென்றும் காதில் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கக் கூடிய மறக்க முடியாத கச்சேரி" என்று வந்திருந்த அனைவரும் கூறிப் பாராட்டினார்.

மணமக்களுக்குக் கல்கி நேயர்களின் நல்வாழ்த்துக்களையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிக்கிறோம்.

படம்: [illegible]

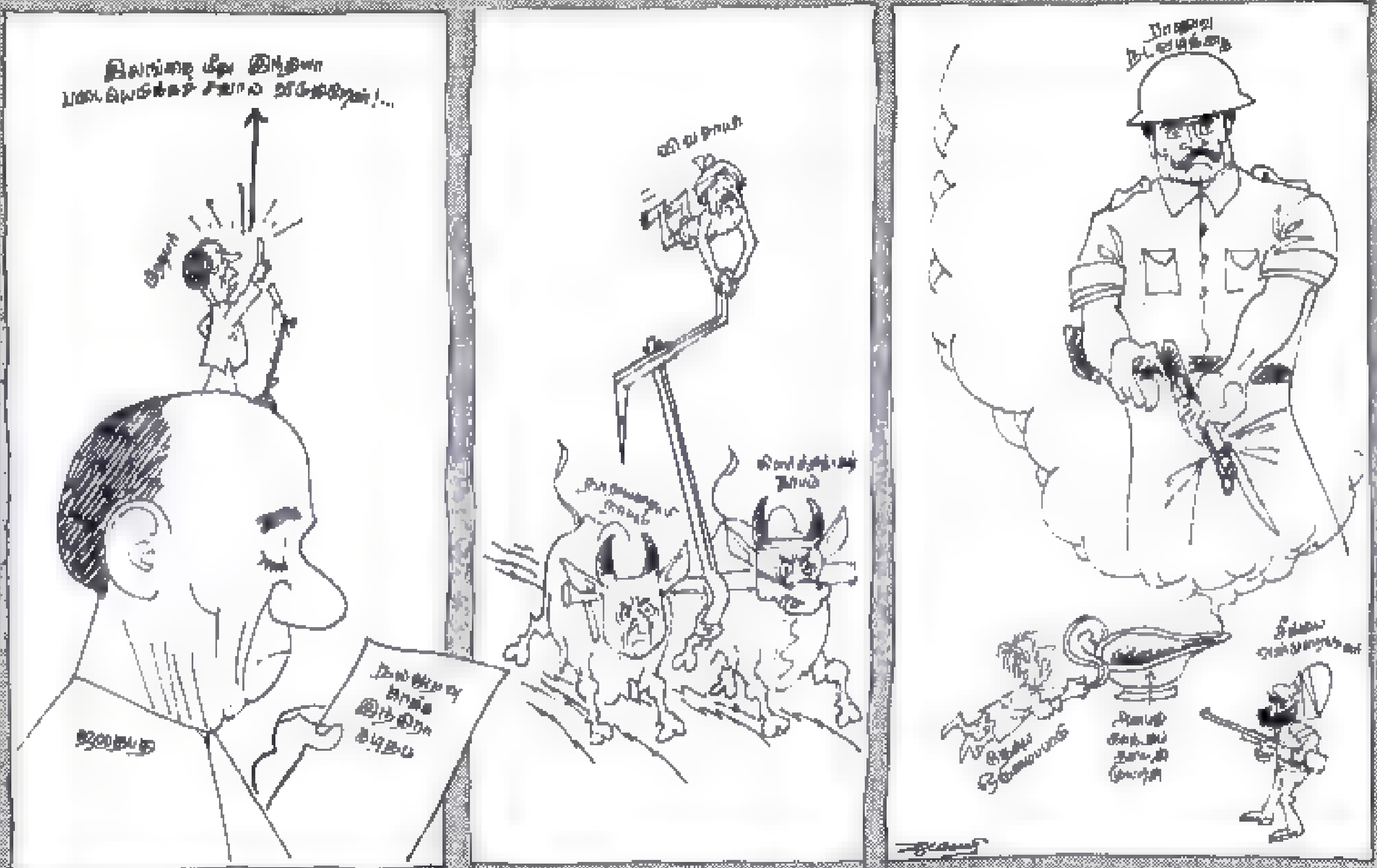

கல்கி

1984 ஜூன் 17
மலர்: 42 இதழ்: 46
ரக்தாக்ஷி ஆனி 3

புரையோடிய புண்

பஞ்சாபின் புரையோடிவிட்ட புண்ணுக்கு அறுவைச் சிகிச்சை செய்திருக்கிறார் பிரதமர். 'ஏன், இதை முன்பே செய்திருக்கக் கூடாதா?' என்போருக்கு, 'மருந்தினால் குணப்படுத்த முடியாது என்ற நிலை வரும்போது தான் சஸ்திர சிகிச்சையை நாட வேண்டும்' என்பதே பதில். முன்பே இந்த நடவடிக்கையை எடுத்திருந்தால் மக்களுடைய, முக்கியமாகப் பஞ்சாபியருடைய முழு அனுதாபமும் ஆதரவும் கிட்டாமல் போயிருக்கலாம். இனி மேலும் தாமதித்திருந்தாலோ ஒருவேளை பாரதத்தின் வடக்கு ஓர் அங்கத்தையே இழக்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதைத் தவிர்க்கவே ஓர் ''எமர்ஜென்ஸி ஆபரேஷன்'' நடந்தது. ராணுவத்தைப் பஞ்சாபின் பொற்கோயிலுக்குள்ளேயும் அனுப்புவது என்ற முடிவை மிகுந்த மனவேதனையுடன்தான் பிரதமர் எடுத்திருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும் தவிர்க்க முடியாத முடிவாகி விட்டது. சரியான நேரத்தில் சரியான நடவடிக்கை எடுத்த பிரதமரை நாடு வாழ்த்துகிறது.

பொற்கோயிலுக்குள் தீவிரவாதிகளின் தேர்ச்சிபெற்ற ராணுவப் படையே இருந்தது என்பதும் அவர்களிடம் கைத்துப்பாக்கிகள், மிஷின்கன்கள், ஸ்டென்கன்கள் மட்டுமின்றி மிக நவீனமான மிஸைல்களும் டாங்கி எதிர்ப்பு ராக்கெட்டுகளும் கூட இருந்தன என்பது தெரிய வந்துள்ளது. இந்த நவீன ஆயுதங்களால் தாக்கப்பட்டு நமது ராணுவத்தினரில் அறுபது பேர்களுக்கு மேல் வீரமரணம் அடைந்துள்ளனர். வன்முறையால் விரும்பியதையெல்லாம் பெறலாம் என்ற நினைப்போடு, இதற்கு அன்பு மார்க்கத்தையே போதிக்கும் சீக்கிய மதத்தின் பிரதான பொற்கோயிலையே தங்கள் கோட்டையாக்கிக் கொண்ட தீவிரவாதிகளின் போக்கை ஏற்க முடியாது; அனுமதிக்கவும் கூடாது. எனவேதான் ராணுவ நடவடிக்கைக்கு அவசியம் நேர்ந்தது.

ஆபரேஷன் வெற்றிகரமாக நடந்து முடிந்தாலும் ரணங்கள் ஆற வேண்டும். இந்த நேரத்தில் மிகவும் பெருந்தன்மையாக நடந்து கொண்டு சீக்கிய மக்களின் அன்பைக் குறைவின்றிப் பெற வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு புதுதில்லிக்கு உண்டு. சண்டிகார் பஞ்சாபுக்கே உரியது என்பது போன்ற சீக்கியரின் நியாயமான கோரிக்கைகள் பலவும் தாமதமின்றி ஏற்கப்பட வேண்டும். மற்ற பல பிரச்னைகளை ஜனநாயக முறையில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி பரஸ்பரம் விட்டுக் கொடுத்துத் தீர்ப்பதில் ஆர்வம் காட்ட வேண்டும். பஞ்சாபில் செய்திகள் பிரசுரம், ஒலிபரப்பு முதலியவற்றுக்கு உள்ள தடைகள் படிப்படியாக நீக்கப்பட்டு ஜனநாயக சக்திகளுக்கு முழுச்சுதந்திரம் தரப்பட வேண்டும். பிரதமர் இவற்றை நினைவில் கொள்வார் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

இதற்கு மறுபுறமாக, வன்முறையில் நாட்டம் கொண்ட தீவிரவாதிகளின் பாதிப்பிலிருந்து இப்போது விடுபட்டு விட்டதால் அகாலிதள மிதவாதத் தலைவர்கள் தங்களைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஒருபுறம் மக்களின் ஆதரவைப் பெறவும் மறுபடியும் தங்கள் கோரிக்கைகளின் தீவிரத்தைத் தணித்துக் கொண்டு அரசுடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளலாம்.

பாரத அன்னையின் உடலில் புண்ணாக அன்றி வெற்றித் திலகமாக விளங்கட்டும் பாஞ்சாலம்.

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா — பாரதியார்

வட்டமேஜை

திராணியின்றி திணறும் அரசு

[illegible]

[illegible]

வாய் துர்நாற்றத்தை தடுத்திடுவீர்...
பற்சிதைவை எதிர்த்திடுவீர்
Colgate
Colgate
கோல்கேட்டின் புத்துணர்ச்சி தரும்
பெப்பர்மெண்ட் சுவை உங்களுக்கு விருப்பமானது!

மூலக் கனல்

அத்தியாயம் 10

[illegible]

நா. பார்த்தசாரதி

[illegible]

(தொடரும்)

கல்கி

வழங்கும்

நேரம் நல்ல நேரம்

விவிதபாரதி நிகழ்ச்சி
பிரதி வியாழன் இரவு 9-30க்கு
சென்னை, திருச்சி நிலையங்களில்
ஒலிபரப்பாகிறது

கல்கி வாசகர்களுடன்
உரையாடுபவர்

கவிஞர் வைரமுத்து

இந்நிகழ்ச்சி [illegible] 14 [illegible]

கேட்கத் தவறாதீர்கள்!

தயாரிப்பு: எல். வி. ரமணன்

கோடு தாண்டிய சீதைகள்

தேவிபாலா

அந்தக் கடிதத்தை நாலாவது முறை யாகப் படித்து விட்டாள் பவித்ரா...

"குக்கர், சத்தம் குடுத்துப் பத்து நிமிஷத் துக்கு மேல ஆச்சு... இன்னும் வெயிட் வெக்காம என்ன பண்றே?" மாமியாரின் அதிகாரக் குரல் மஞ்சள் சங்கிலியோடு சேர்ந்து சன்னமாக ஒலிக்கிறது...

"தோ... பாக்கறேம்மா..."

தேங்காய் துருவும் போது...

தம்ளரின் அந்த வெயிட்...

களைக்கும்போது...

அந்த வெயிட்...

அப்புறமாக நிம்மதியை இழந்துபோகிறாள்.

சாப்பிட டைனிங் டேபிளில் உட்காரும் போது மாமனார் மெல்ல பேச்சை ஆரம்பிக் கிறார்...

"உனக்கு G.P.F.-லே எவ்வளோ கிடைக்கும் பவித்ரா...?"

"கிட்டத்தட்ட நாலாயிரம் கிடைக் கும்மா..." டக்கென்று பதில் சொல்லும் போது மெல்லச் சிரிக்கிறாள்...

பவித்ரா பதில் பேசவில்லை...

"நமக்குக் கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரம் ரூபா துண்டு விழுறதே..."

நாத்தனார் [illegible] கல்யாணச் செலவுக் கான பட்டியல் தடாலடியாக அவளை அசைப்படுகிறது...

"உன்னால வேற எதுவும் முடியாதா மா?"

"வழியில்லப்பா... இதுலே செக்கைச் [illegible] பேங் [illegible]..."

"வேற வழியில்லைப்பா, கழி? கல்யாணத் துக்கு இன்னும் சரியா ஒரு மாசம் தான் இருக்கு..." என்று அம்மா கவலையோடு கேட் கிறாள்...

"ம்... அதான் நானும் யோசிக்கிறேன்."

"ஏன், பவித்ரா, உனக்கு சொஸைட்டி லோன் ஏதும் இல்லியா?"

"இன்னும் ஐநூறு ரூபா பாக்கி இருக்கே... அதை அடைச்சாத்தான் எடுக்க முடியும்..."

"கிட்டத்தட்ட நாலாயிரம் ரூபா கிடைக் குமே."

"ம்..."

"அப்ப அந்தப் பணத்தை அடைச்சிட்டா எடுக்கலாமா?"

"கேட்டுப் பாக்கறேன்..."

"நாமே நாளைக்கு உன் ஆபிசுக்கு வர்றேன்... [illegible] இருந்தா பிடிச்சிர லாம்... அப்பக் கூட ஐயாயிரத்துக்கு மேலே துண்டு விழுறதே..."

சாதத்தில் ரசத்தை ஊற்றிப் பிசையும் பவித்ராவுக்கு அதை வாய்க்குக் கொண்டு போகப் பிடிக்கவில்லை...

G.P.F.

சொஸைட்டி...

இரண்டு கதவுகளும் அடைபட்டுவிட் டது...

என்ன செய்யலாம்?...

மூடிய கழுவிக் கொள்ள பாத்ரூம் போனவள், ரவிக்கைக்குள் வைத்திருந்த அந்தக் கடிதத்தை எடுத்துத் திரும்பவும் படிக்கிறாள்...

[illegible] நலம்... ஒரு சந் தோஷச் செய்தி. எனக்கு... கம்பெனியில் [illegible] [illegible] [illegible] நல்ல சம்பளம்... இனிமே வீட்டு வசதி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தைத் துப்புரவாக [illegible] விட்ட எனக்கு, இது [illegible]. ஆனால் ஒரு கஷ்டம்... [illegible] பத்தாயிரம் ரூபாய் கட்டா விட்டால் அந்த வேலை கிடைக்காது... எனக்கு உன்னைத் தவிர ஆதரவு வேறு யாரும் இல்லை... பணத்தை இன்னும் ஒரு வாரத்துக்குள் கட்டியாக வேண்டும்... ஏற் பாடு செய்து விட்டுக் கடிதம் போடு. நானே வந்து வாங்கிக் கொள்கிறேன்..."

[illegible].

இன்னும் ஒரே வாரம்...

அதாவது அடுத்த வெள்ளிக்கிழமைக்குள்.

அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை...

[illegible] [illegible] கல்யாணம்...

மனசுக்குள் வண்டு குடைய, கைகளால் தலையை அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டாள்.

"எனக்கு உன்னைத் தவிர வேறு நாதி இல்லை!"

"[illegible] [illegible] மேல துண்டு விழுறதே பவித்ரா..."

அம்மாவின் முகம் கண்ணுக்குள் வந்து போனது...

''உன் தம்பிக்கு ஒரு வாழ்க்கையை அமைச்சுக்குடு பவித்ரா... உன்னையும் கல்யாணம் செஞ்சு குடுத்தப்புறம் உங்கப்பா பென்ஷனில கால் வயிறும், அரைவயிறுமா நான் அவஸ்தைப் படறது உனக்குத் தெரியாதா

அவனோட எதிர்காலமே உன் கையில தான் அடங்கியிருக்கு...

வலது கையைத் திருப்பித் திருப்பி இரண்டு முறை பார்க்கிறாள்...

விரல்கள்...

இரண்டு விரல்கள்...

ரெண்டு சவால்...

வித்தா கிட்டத்தட்ட மூவாயிரம் கிடைக்கும்... ரகுவுக்கு அனுப்பிடலாம்...

இது ஒன்னுதான் வழி...

எதுக்கும் டாக்டர் ஒரு வார்த்தை சொல்லிடணும். தங்களுக்கு விரல்கள் எதுக்குன்னு கேட்டா, சொல்லாம செஞ்சோம்னு தப்பாப் போயிடும்...

ரகுவோட லெட்டரையும் அனுப்பிட்டுக் காட்டணும்...

மனம் ஒரு விதம் தெளிவுக்கு வர, அவசரம் அவசரமாக முகம் கழுவத்தொடங்குகிறாள்...

அன்று, ஆபீஸிலும் வேலையில் சற்று உற்சாகமாகவே இருக்கிறாள்...

''என்ன பவி, இன்னிக்கு ரொம்ப 'மூட்' போலிருக்கு...''

''அந்த வாரம் நாங்களும் கல்யாண மார்க்கெட் அதுவா இருக்கும்...''

''நீ என்ன வாங்கினே இருக்கே, சாந்தி புதுமா... பழசுவா...''

'நான் புடவைக்கே எடுக்கல இல்ல... காஞ்சிபுரமாம்?' என்பதாக உதட்டுக்குள் சிரித்துக் கொள்கிறாள் பவித்ரா...

மேசைத் தத்துவங்களைப் பேசும் வாசவப் பேசிக் களிக்கிறாள்...

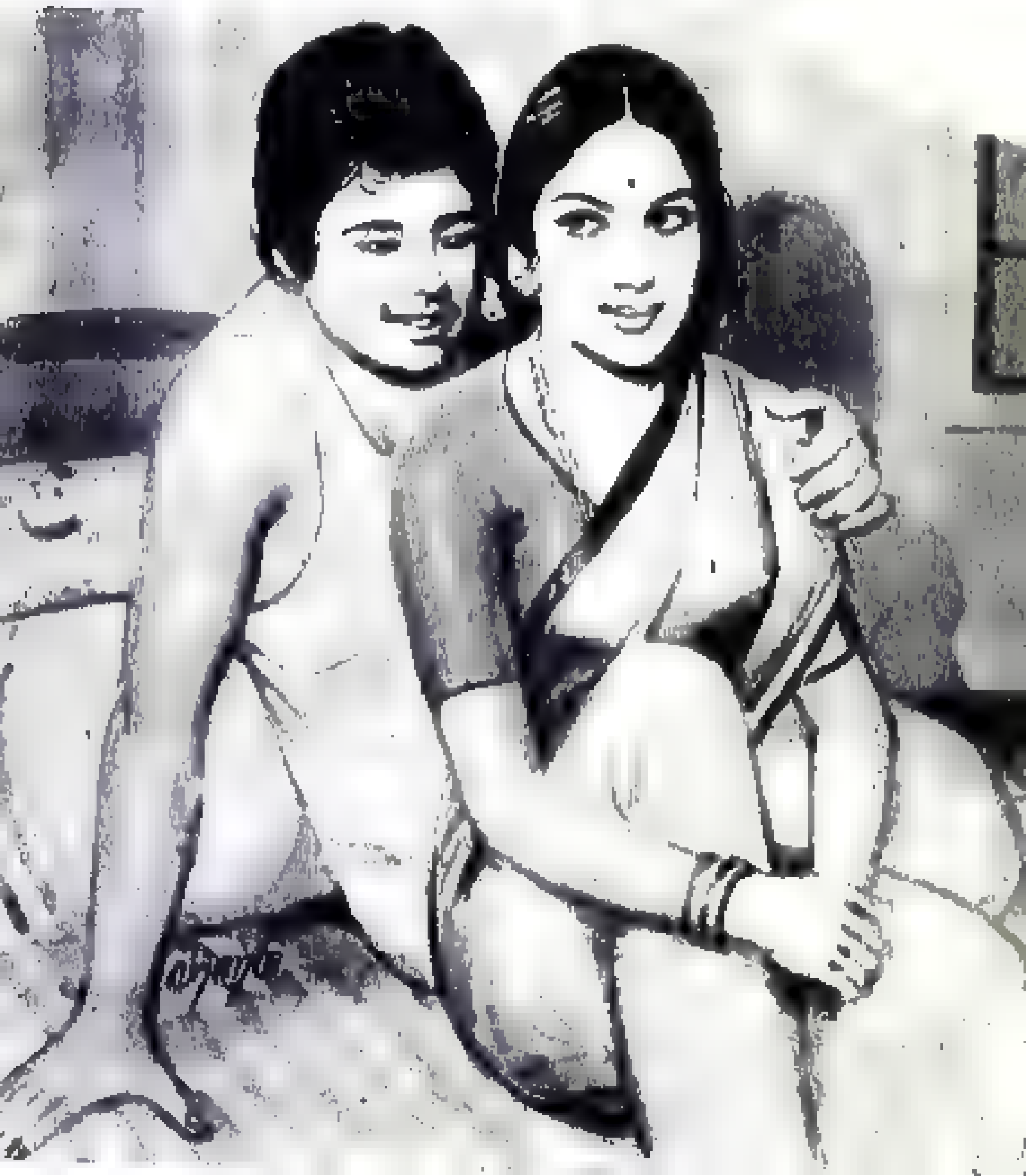

"ஏன் சார், [illegible] [illegible] ஏதாவது [illegible]?"

"ஏம்மா?"

"இந்த ரெண்டு [illegible] [illegible]... அதுவும் உடனடியா [illegible] சார்... முடியுமா?"

"அப்படி என்னம்மா...?"

[illegible] [illegible] [illegible]...

....

"அவசியம் செய்யணும்டா... அந்தக் குழந்தையோட எதிர்காலமே... நீ செய்யாம யார் செய்வா... நான் உடனடியா ஏற்பாடு பண்றேன்..."

"தேங்க் யூ சார்... தேங்க் யூ வெரி மச்..."

இ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]...

[illegible]

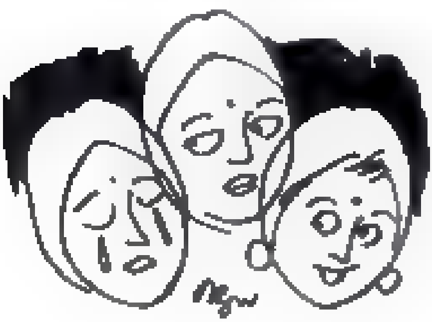

"நீ சொன்னதும் போதும்..."

"படிச்சுத்தான் பாருங்களேன்..."

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]...

"என்ன செய்ய முடியும்? [illegible] [illegible] இருக்கு... வேற ஏதாவது [illegible] [illegible] [illegible] போட்டுடு..."

"அவனுக்கு [illegible] விட்டா வேற யார் இருக்கா? [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இல்லே..."

"வேற வழியில்லே [illegible]..." [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]...

"இருக்குடா..."

"என்னது?"

[illegible]

"[illegible]..." [illegible] [illegible].

[illegible]

''அப்போ நிதி இல்லீங்க... தப்பாப் புரிஞ்சிக்க வேணாம்... நட்டமைச் சொல்றேன்...''

''அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது... தங்கையோட வாழ்க்கைதான் எனக்கு முக்கியம்...''

''அப்படி இல்லீங்க... அந்த மூவாயிரத்துக்கு ரெண்டு பேருமா முயற்சி பண்ணுவோம்... இதை வித்து ராதுவுக்குத் தரலாம்னு சொல்றேன்...''

''இதுதான் முடிவா?''

......?

''அப்ப என் முடிவை நானும் சொல்றேன். கேட்டுக்கோ... விதிச்ச கோட்டுக்குள்ள சீதை அடங்கியிருந்திருக்கணும்... விதியை மீறினதுக்கு, லங்கையில ஒரு போரே நடந்தது... இப்ப நான் விதிச்ச கோட்டுக்குள்ளே நிக்க நீ மறுக்கத் தொடங்கிட்டே!''

''அண்ணிக்கு மட்டுமல்ல விதிச்ச கோடு நியாயத்துக்கு... நீங்க விதிக்கிற கோடு அப்படியில்லே... இது ஒரு பட்சமான முடிவு...''

''கோடு தாண்டின சீதை அசோகவனத்துல பட்ட அவஸ்தை உனக்குப் புரிஞ்சிருக்கும்...''

''அதாவது, உங்க கோட்டைத் தாண்டி நான் போனா... இந்த வளையலை வித்து ராதுவுக்குப் பணம் கொடுத்தா எனக்கும் ஒரு அசோகவனம் உண்டுன்னு சொல்றீங்க...''

''புரிஞ்சுக்கிட்டா சந்தோஷம்...''

''சம்பாதிக்கிற மனைவி ஒரு யந்திரம்... அவளுக்குன்னு சொந்த விருப்பங்கள், ஆசைகள், ஏக்கங்கள் எதுவுமே இருக்கப்படாது இல்லையா?''

......

''மனைவிங்கிற அந்தஸ்தைப் பெறுவதுக்கு முன்னால... அவளும் ஒரு மனுஷி, தனியா இருந்தப்பவும் தான் ஒருவனோட ... பல பேருக்கு மறந்து போயிடுது.''

''இந்தப் பேச்செல்லாம் வேணாம்... உனக்குப் புருஷன் வேணுமின்னா, புருஷனோட சேர்ந்து வாழணும்னா இந்த வளையல் ராதாவோட மாலைக்கு... இல்லைன்னா உன்னோட வேலைக்கு... முடிவு உன் கையில...''

ராஜாஜி நகரில் பகவாதான் காந்தி படிப்பகம் இப்போது காணப்படுகிறது. நடைபெறும் நடக்கின்றன. அதற்குள் இது 'மந்திய சிலைக்குப்' புகலிடமாக இருக்கிறது. இவையெல்லாம் போதாதென்று காமராஜருக்கு எல்லாம் வேறு இங்கு நடக்கப்போகிறது!

—சம்பத்நகரி.

இரவு முழுவதும் புரண்டு புரண்டு படுத்தவன், விடியும் நேரம் அவசர அவசரமாக ராதுவை உடனே புறப்பட்டு வரச் சொல்லிக் கடிதம் எழுதுகிறான்...

''என்ன அது லெட்டர்?''

''ராதுவுக்கும் புறப்பட்டு வரச் சொல்லியிருக்கேன்...''

''ஏன்? வளையலை வித்து பணத்தைக் கொடுக்கவா?''

எதிரே நிற்கும் கணவனைத் திகைப்பாகப் பார்க்கிறாள் பவித்ரா...

கட்டில் கிடந்த இரண்டு வளையல்களையும் கழற்றி அவன் முன் நீட்டுகிறாள்...

''பவி... நீ... நீ...''

''உங்க விருப்பம் போல செய்யலாம்... ராதாவோட கல்யாணத்துக்கு உபயோகப்படுத்திக்கலாம்.''

அவன் கேலியோ விதை சொல்லிய வார்த்தைத் திருப்பத்தில் அங்கிருந்து எழுந்து சமையலறைக்குள் போய் விடுகிறாள் பவித்ரா...

அது தன் ஆண்மைக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகக் கருதி திமிரோடு கொண்டு நடக்கிறான் ராம்.

பத்து நாள் முடிந்து...

ராதுவை அனுப்பிவிட்டு உள்ளே வருகிறான் ராம்.

பெட்டியில் துணிகளை அடுக்கிக்கொண்டிருக்கிறாள் பவித்ரா... பக்கத்தில் ராது...

''என்ன பவி, எங்க கிளம்பிட்டே?''

''எங்க வீட்டுக்கு...''

''என்ன இது திடீர்னு... எத்தனை நாளைக்கு''

''தெரியாது... அநேகமா நிரந்தரமா அங்கேயே இருக்கும்படியாகவும் வரலாம்.''

''அதனா...''

''நீ சம்பாதிக்கிறே...''

''ராம், என்ன விளையாடறே?''

''விளையாட்டில்லே... இது நிஜம்தான்... நீங்க விதிச்ச கோட்டை நான் அப்பத் தாண்டலை... ஆனா இப்ப விதிக்காத கோட்டைத் தாண்டப் போறேன்...''

''புரியலே...''

''சொல்லிட்டு வர முடியலே.. அதுவும் என் ராதுவுக்கு அந்த வேலை இல்லை... கை நிறைய சம்பாதிக்கிற எனக்கு என் தம்பி போல வாழ்க்கைக்கு ஒரு உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியலே... இன்னமும் நான் புருஷன் வீட்டுல இருந்தா இதுதான் எனக்கு அசோகவனம்''

''அதுவும்''

''போறதுதான் தீர்மானிச்சிட்டேன்... மிச்சம் கொஞ்சம் பேர்க்க வழி வந்து என் சம்பளத்துல என் தம்பிக்கும் கொஞ்சம் வழிதுணை கட்டினாலாவது சாத்தியமே... முடியாது எனக்கு நானே விதிச்சிட்ட தண்டனை இது...''

''வாடா ராது போகலாம்...''

கோடு தாண்டிப் போகும் அந்தச் சீதையைத் தடுக்கும் சக்தி இன்றுள்ள ராமர்களுக்கு இல்லை.

நீரைக் கொதிக்க வைத்தல், பாட்டிலை கிருமி நீக்கம் செய்தல், வெப்பநிலை சோதனை செய்தல்—ஆகிய பிரச்சனைகள் இல்லை.

புதிதாகப் பிறந்த குழந்தை உணவைப் பெற்றிட எதனையும் விடச் சிறந்த, சுகாதாரமான, இயல்பான வழி இருக்கிறது பார்த்தீர்களா?

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இயல்பாக நடந்த சீரான சோதனை களிப்பின் மூலம் இயற்கை கண்டு கொண்டுள்ளது.

குழந்தைக்கான தாய்ப்பாலில் உள்ள உணவாகுபவை அதில் இயல்பாக சரிவிகிதமாகக் கலந்துள்ள உடல் வளர்ச்சி சத்துக்கள் (புரதம்), சக்தி தரும் சத்துக்கள் (கார்போஹைட்ரேட்டுகள், கொழுப்பு) ஆரோக்கியமான பாதுகாப்புச் சத்துக்கள் (வைட்டமின்கள்) ஆகும்.

சுகாதாரக்கேடு பிரச்சினை இல்லை.

உங்கள் குழந்தை, முலையிலிருந்து பாலை நேரடியாக குடிப்பதால் சுகாதாரக்கேடு ஏற்படும் அபாயம் அதில் இல்லை. தயாரிப்பு அல்லது பாலில் வெளியிலிருந்து சேர்த்தல் போன்ற சிக்கல்களும் அதில் இல்லை. அதனுடன் சுகாதாரத்தில் நோய்க்கிருமிகள் மற்றும் இதர நோய்களிலிருந்து உங்கள் குழந்தையை பாதுகாத்திட தாய்ப்பாலில் நோய் எதிர்ப்பு பொருள் இயல்பாகவே உள்ளது —இன்னும் இதர நன்மைகளுட—அதிலே—உதாரணமாக சூரிய ஒளி கிடைத்திட வைட்டமின் 'டி'. முலைப்பால் ஊட்ட குழந்தை பாதுகாப்பும் தாய்மையின் அன்பையும் பெறுகிறது. காரணம் நீங்கள் குழந்தையை அரவணைத்து பால் தருகையும் சேர்த்தணைத்து பாலூட்டுகிறீர்கள்.

நாளும் பிரபலமடைகிறது

அதன் ஊட்டச்சத்து மற்றும் இதர நலன்கள் விரிவாகவும் அதிகமாகவும் உணரப்படுவதால் மேலை நாடுகளிலும்கூட முலைப்பால் கொடுத்தல் மிக அதிகமாக பிரபலமாகி வருகிறது.

உலகளாவிய பிரபலமடைகிறது.

அதன் ஊட்டச்சத்து மற்றும் இதர நலன்கள் விரிவாகவும் அதிகமாகவும் உணரப்படுவதால் மேலை நாடுகளிலும் கூட முலைப்பால் கொடுத்தல் மிகவும் அதிகமாக பிரபலமாகி வருகிறது.

உங்களை உடல்நல பாதிப்பு அல்லது பால் பற்றாக்குறை ஆகியவற்றால் நீங்கள் குழந்தைக்கு பால் கொடுக்கமுடியாமல் போனால் என்ன செய்வது?

உங்கள் குழந்தைக்கு சிறந்த 'தாய்ப்பால் மாற்று' தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

ஸ்ப்ரே ட்ரை செய்யப்பட்ட அமுல்ஸ்ப்ரே

அமுல்ஸ்ப்ரே-வுக்கு சமச்சீராக கலக்கப் பட்ட சத்துகளுடன் கூடியது—பிரதம தரமுள்ள புரதம், சீரணிக்க எளிதான கொழுப்பு மற்றும் கார்போஹைட்ரேட்டுகள், சரியாகக் கலந்துள்ள வைட்டமின்கள் மற்றும் தாதுக்கள்.

எதனையோ கொதிக்க வைத்த பிறகு பொருத்தமான நீரில் அதைக் கலப்பது எளிது. முன்னரேயே அதை பால்போல தயாரிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

சிக்கனமானது

புட்டியில் அடைக்கப்பட்டுள்ள குழந்தை உணவுகளில் மிகவும் சிக்கனமானது. அதற்கு காரணம், அது முற்றிலும் 'வெண்ணெய்ப் புட்டிக்கு' முன்னேற்பான சிறந்த பால் விநியோகத்தால் தயாரிக்கப்பட்டது.

ஆறவைத்த கொதிக்க வைத்த நீர், கவனமாக முறையில் கிருமி நீக்கம் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்கள் மற்றும் பால் புட்டிகள் பயன்படுத்தி உறுதி செய்து கொள்ளுங்கள். பால் கலக்கப்படும்போது அதிகம் நீரை விடுவதை தவிர்ப்பதற்கும், போதுமான ஊட்டச் சத்துகளை உறுதி செய்வதற்கும் டின்மீது குறிப்பிட்டுள்ள வழிமுறைகளை கவனமாகப் பின்பற்றுக.

அமுல்ஸ்ப்ரே

தாய்ப்பாலுக்கு அடுத்ததுதான்.

இலவசம்! அமுல் வளர்ப்பு வழி— குழந்தை வளர்ப்பு ... பேணுதல், ... தாய்ப்பால் ஊட்டுதல், ... வெளியில் கிடைக்கும் உணவு வகைகள், ... குழந்தையின் வளர்ச்சி, கொப்புளம், தடுப்பு, நோய்கள், பொதுவான சிக்கல், ... மற்றும் மேலும் ...

உங்கள் பெயர் மற்றும் முகவரியுடன் ரூ 1.25 தபால் தலை ... அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: தபால் பெட்டி எண் 10124, பம்பாய் 400 001.

ASP/AS-TAMS/90

விற்பனைக்கு விடுபவோர்:
குஜராத் கோ-ஆப்பரேடிவ் மில்க் மார்க்கெட்டிங் பெடரேஷன் லிமிடெட், தபால் பெட்டி எண் 10, ஆனந்த் 388 001, குஜராத் மாநிலம்.

அன்று நடந்த வளைகாப்பு வைபவத்துக்குப் பிறகு. இன்றுதான் மறுபடியும் பரந்தாமனின் வீடு, விழாக் கோலம் கண்டிருக்கிறது...

ஆம்... இன்று சின்ன ராஜூவின் முதல் பிறந்த நாள் விழா... ஏதோ விக்கிரகம் தெரிந்து போனாலும் உள்ளே விக்கிரகத்துக்கு ஆராதனை செய்து பார்க்க விரும்பும் பரம பக்தனைப் போல்... பரந்தாமன், பிறந்த நாளை விமரிசையாகக் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்து விட்டார்.

என்ன செய்து என்ன பயன்...?

வீட்டில் ஒரு ஈ, காக்கை கூட அவருடன் பேச்சு வைத்துக் கொள்ளவில்லை. அவரவருக்கு அவரவர் கோபம்.

உமா எப்பொழுதுமே மாமனாரின் எதிரில் நின்று பேசியதில்லை. அப்படியே பேச நேர்ந்தாலும், மரியாதை காரணமாக, விலகி நின்று ஓரிருவார்த்தைகள் பேசுவதோடு சரி...

இப்பொழுது அதுவும் அற்றுப் போய் விட்டது...

என்னதான் தன் கணவனைப் பெற்ற தந்தையானாலும்... தன் புருஷனுக்கு ஒருவர் எதிரி என்றால் — எனக்கும் அவர் எதிரிதான் என்கிற பாவனையில் அவரோடு பேசுவதையே தவிர்த்து வந்தாள்...

அவளது நெஞ்சில் இன்னமும் பரந்தாமனின் துப்பாக்கித் தோட்டாக்கள் வெடித்துச் சிதறிக் கொண்டே இருக்கிறதே...

'அன்னைக்கு இவர் சுட்டது — அவரைக் காயப் படுத்தியிருக்குமோ...'

'சே. என்ன மனிதர் இவர்... பெண்டாட்டி புள்ளையைப் பார்க்க வந்தவரை விரட்டி விரட்டிச் சுட்டாரே...'

'ஐயோ... அப்புறம் அவர் என்ன ஆனார்... எங்கே போனார்? ஒரு விஷயமும் தெரியவில்லையே?'

'குண்டடிப் பட்டு, தப்பித்தால் போதுமென்று எங்கேயாவது கண்காணாத இடத்துக்குப் போய் — கடவுள் ரட்சணை...'

அதற்கு மேல் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை அவளால்...

அவளது கோபத்தையெல்லாம் பரந்தாமன், குழந்தையை வைத்துக்கொண்டு கொஞ்சும் பொழுது தான் காண்பிப்பாள்....

சொல் ஒன்று வேண்டும்

அனுராதா ரமணன்

"கண்ணு... நீச் சமத்து... தாத்தா கிட்ட வாடா... இதோ பார் துப்பாக்கி... டோய்... டுமீல் டுமீல் வெடிச்சுக் காட்டறேன்..."

பரந்தாமன். பேரனை இழுத்தணைத்துக் கொஞ்ச உமா, எங்கேயிருந்தோ, பறந்து வந்து, குழந்தையைப் பிடுங்காத குறையாகத் தூக்கிக் கொண்டு போவாள்.

"வாடா... துப்பாக்கியைப் பத்தி இப்பவே பிடிக்க ஒண்ணும் தெரிஞ்சுக்க வேண்டாம்டீ.. உன் மனசிலாவது கொஞ்சம் ஈரம் இருக்கட்டும்... நீ ஒருத்தனாவது அவரை ஓட ஓட விரட்டாம இரு. போதும்.."

என்பதுபோல குழந்தைக்குப் புரிகிற மாதிரி படபடவெனப் பொரிந்து தள்ளிவிட்டுப் போவாள்.

பரந்தாமன், அவள் சென்ற திசையையே பார்த்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பார்.

விஜியோ — இவர் வீட்டில் இருந்தால், ஏதாவது ஓர் அறைக்குள் போய் முடங்கி விடுவாள். முன்போல, இவருக்குக் காபியில் சர்க்கரை கொண்டுவந்து கொடுப்பதோ, பக்கத்திலிருந்து பரிமாறுவதோ கிடையாது.

அன்று, ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து ராஜூவைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடியவள், சொந்தத் துடன் திரும்பிய போது... இந்த விஜி தான் இவரது முழுக் கோபத்துக்கும் இலக்கானவள்...

தகவலறிந்த உடனே வந்தவர், டாக்டர், அவருக்குப் போன் செய்திருப்பதாக அதி விக்கலைக் கூடக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல், நேரே விஜியின் எதிரில் தான் வந்து நின்றார். கொஞ்சநேரம் அவளையே வைத்த கண் வாங்காமல் உறுத்துப்பார்த்தார்.

பளார்...

தனது இரும்புக் கரத்தால். அவளது பட்டுப்போன்ற கன்னத்தில் ஓங்கி அறைந்தார்.

விழி விளிம்பில், கண்ணீர் குளம் கட்ட, கன்னத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு, அசையாமல் நின்று விட்டாள் விஜி.

''எனக்கு எதிராவா பேசுற பன்றே... இதுதான் உனக்கு முதலும் கடைசியுமான எச்சரிக்கை...''

வார்த்தைகள் புரியாவிட்டாலும், அவரது உருமலின் அர்த்தம் புரியாமலில்லை...

அன்று முதல்லெல்லாம்... அவன் எப்பொழுது சாப்பிட வருகிறான், எந்த அறையில் படுத்துத் தூங்குகிறான் என்பது கூடத் தெரியாதபடி...

எப்பொழுதாவது மாலையை நேருக்கு நேர் சந்திக்க நேர்ந்து விட்டால், விழிகளை அவசரமாய்த் திருப்பிக் கொண்டு விடுவாள் அவள்.

பரத்தாமனுக்கு உமாவின் வார்த்தைகள் உண்டு பண்ணிய சோர்வை விடவும், விஜியின் பாராமுகம் ஏற்படுத்திய சலனம்தான் அதிகம்...

கோபத்தைக் காட்ட வார்த்தைகளை விடவும் மௌனம் தான் பலமான ஆயுதமோ...

அந்த வீட்டில், இன்னமும் அவருடன் பேச்சு வார்த்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரே ஜீவன் மீனாட்சிதான்.

மனைக்குள் எத்தனை ஆதங்கமிருந்தாலும், எதையும் வெளிக்காட்டாமல், புருஷனுக்கு வேண்டியவைகளைத் தன் கையாலேயே செய்து கொண்டு...

எத்தனை வயசானால் தான் என்ன.... அவனுக்கென உள்ள கடமைகளை அவள் தானே செய்ய வேண்டும்!

இந்தப் பெண்கள் – தங்களின் கோபத்தை வெளிப்படையாகப் பரத்தாமனிடம் காட்டுவது போல அவனால் காட்ட முடியவில்லை...

அவனுக்கும், அவர் மீது எரிச்சல் இல்லாமல் இல்லை...

'அது என்னமா... பெத்த பிள்ளையைத் துரத்திட்டுப் போலீஸ் ட.. குடிக்கிறான்? அவன் வீட்டு மாத்திரம் அந்தக் குண்டு அவன் மேலே பாய்ந்திருந்தா நெஞ்சப் போன ஜோடு தவிக்க இவரே காரணம் இல்லே ஆகியிருப்பார்...'

நினைக்கும்பொழுதே 'பகீரென்'றும் அவனுக்கு. மெய் சம்பவங்களில் குழந்தைத்தனமான விருப்பும் சேர்த்து கொண்டும்.

'அது என்ன... எப்பப் பார்த்தாலும் கடமை, கடமைன்னு... சாப்பாட்டு நேரத்துல கூட முன்னாடி வந்து உட்கார்ந்தா, போலீஸ்காரனுக்கு வந்து சாப்பாடு பரிமாறணும்... எதுக்காக 'டியூட்டி'ன்னு கூப்பிடுறாங்களாம்... ஒரு 'டு நாட் த்ரீ'யையோ 'த்ரீ நாட் ஸெவனையோ' கூப்பிட்டுடுமே..'

இந்த நினைப்பில் சற்று நேரம் பிடிவாதமாக உட்கார்ந்திருப்பாள். கணவனின் இரண்டாவது குரல் வரும்பொழுது அதற்கு மேலும் அலட்சியப்படுத்த முடியாது....

''இதோ வந்துட்டேன்...''

—இப்படி குரல் கொடுத்தபடி, எல்லாவும் மறந்து ஓடுவாள்.

இன்று —

பத்மநாபனின் ஆணையைத் தட்ட முடியாமல்தான் அவள் பேரனின் ஆண்டு நிறைவு ஏற்பாடுகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

இது மாதிரியான வைபவங்களில் இஷ்டமே இல்லை அவளுக்கு.

'என்ன வேண்டிக் கிடக்கு... பிள்ளையும் பொறந்தா நான் ஒண்ணும் பார்க்கப்படவேண்டியதை வெளிக்காட்டிக்க இருந்தது இந்த மாதிரியான கொண்டாட்டங்கள் எல்லாம் தேவைப்படலாம், இவைத் தவிர வேறு யாருக்கு இதெல்லாம் ஆசையிருக்கு...'

கண்ணனின் பெயர் சூட்டு விழாவே அமர்க்களமாக நடத்திருக்க வேண்டியது...

ராஜாவைத் தேடிவந்தேவே முடிசூடுவா விருந்தவர் பேரின் எடுத்துப் பார்க்கவே ஒரு பாதத்துக்கு வெளிவிட்டதே...

குழந்தையின் பிறந்த நாள் விழாவை யாகக் கொண்டாடுவதில் உமாவுக்குத் துளிகூட விருப்பமே இல்லை. முன் போல் இல்லாமல்தான் அபிப்ராயத்தைப் பத்மநாபனின் எதிரில் 'பட்'டென்று போட்டு உடைக்கிறாள்.

''என் குழந்தைக்கு ஆண்டு நிறைவு ஒண்ணுதான் தேவையா இருக்காக்கும்... அதெல்லாம் வேண்டியதில்லை...''

அவளது வார்த்தைகளில் பத்மநாபனின் மூக்கு நுனி சிவக்கிறது... வெளிறிய சாம்பல் நிற மீசை கோபத் துடிக்கிறது...

''உன் குழந்தைக்கும் பிறந்த நாள் கொண்டாடப்படவேண்டும். கொண்டாடத்தான், அது, 'பத்மநாபன் — ஐ. பி. எஸ். கொண்டப் பேரனுக்கு அந்த வைபவமெல்லாம் எதுவும் குறையாம நடத்தாகணும்.''

உமா, பத்மநாபனின் வெட்டுவது போல ஒரு பார்வை பார்த்து விட்டு, குழந்தையுடன் அகன்றிருந்து நகருகிறாள்....

அன்றைய மாலைப் பொழுதில் — அந்தப் பங்களாவின் விஸ்தாரமான ஹால் முழுக்க, வண்ண விளக்குகளும், காகிதத் தோரணங்களும், பலூன்களுமாய் அலங்கரித்திருக்க....

நடு ஹாலில் அலங்கார மேஜையிட்டு, அழகான பெரிய கேக், அதன் மத்தியில் பளிச்சென்று ஒற்றை மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றி வைத்து கொண்டு நிற்க...

பத்மநாபனும், மீனாட்சியும் வந்தவர்கள் அனைவரையும் வரவேற்றபடி வாசலில் நிற்க...

ஆறு மணியளவில் குழந்தை கேக்'கை வெட்டுவதாக ஏற்பாடு...

மாடியிலிருந்து உமா, இன்னும் கீழே இறங்கி வரவில்லை.

விரைவில் வரும் செய்தி...

(தொடரும்)

CLARION/G3/8/105

● எஸ். [illegible], [illegible].
? கலைஞர் கருணாநிதியின் [illegible] தங்கள் மனத்தைத் தொட்டது எது?

● அ. வசந்தா, சேலம்.
? [illegible]

● குமாரி வி. செல்வி, [illegible].
? தங்கள் காலத்துக்குப் பின் தமிழக முதல் மந்திரியாக இருக்கத் தகுதியுடையவர் என்று யாரைப் [illegible]?

● எஸ். கே. [illegible].
? [illegible] தமிழக முதல்வராக [illegible]?

● ஆர். பாலகுமார், சென்னை–41.
? [illegible]

● [illegible], [illegible].
? தங்கள் காலத்துக்குப் பின் அ.தி.மு.க. [illegible] தமிழகத்தை [illegible] திட்டம் என்ன?

● வி. எஸ். கே. மூர்த்தி, சென்னை–14.
? [illegible]

வாசகர் பங்கு

[illegible]

● ஆ. [illegible]
? தமிழக முதல்வராக இருக்கும் நீங்கள் தங்கள் பெயரைக் குறிப்பிட எம். ஜி. ஆர் என்ற ஆங்கில எழுத்துக்களையே பயன்படுத்துவது ஏன்?

● சு. எஸ். [illegible], கும்பகோணம்.
? திடீரென்று ஜெயலலிதா கட்சியின் [illegible] கேட்டால், [illegible] கட்சியை விட்டு [illegible]?

● ஆ. [illegible], கோட்டைமேடு.
? [illegible]

● ஏ. [illegible], சேலம்.
? மற்ற மாநிலங்களைவிடத் தமிழகத்தில் தங்கள் ஆட்சியில் தொழில் [illegible] தங்கியிருப்பது ஏன்?

● ப. மூர்த்தி, பெங்களூர்.
? கலைஞர் கருணாநிதியின் [illegible]

எம்.ஜி.ஆரிடம்

[illegible] என்ன?

● ஆர். ஜெயலக்ஷ்மி, [illegible].
? [illegible]

● [illegible], ஆவடி.
? [illegible] 40,000 [illegible] ஏன்?

● வி. [illegible], சென்னை–14.
? [illegible]

ஒரு கேள்வி

தவறுகளைத் தங்கள் நேரடிப் பார்வைக்குக் கொண்டுவர என்ன செய்ய வேண்டும்?

● டி. வி. சம்பத், சென்னை-33.
? எளிய குடும்பத்தில் பிறந்து மக்கள் பிரதிநிதியான தங்களை எந்தத் தனி ஒரு குடிமகனும் நேரில் சந்தித்துப் பேச முடியாத நிலைக்குத் தாங்கள் மாறியிருப்பது உங்களுக்கு நல்லது என்று எண்ணுகிறீர்களா?

● டி. பொன்னம்மாள், டோம்பிவிலி (கிழக்கு)
? சினிமாவில் நடிக்கும்போது பாமர மக்கள் வியக்குமாறு பல புரட்சித் திட்டங்களைக் கூறிப் புகழடைந்த நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததும் அவற்றை நிறைவேற்றவில்லையே ஏன்?

● டி. சந்திரசேகர், சென்னை-94.
? உங்களுக்குப் பிடித்தது, அரசியல் வாழ்க்கையா? சினிமா வாழ்க்கையா?

● வசந்தா பாலசுப்பிரமணியம், திருவாரூர்.
? மாணவர்களை வழிநடத்திச் செல்வதில் அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் சுயலாப நோக்கு நலனை முன் வைத்துச் செயல் படுகின்றன என்பதை ஒப்புக் கொள்வீர்களா?

● கோ. ராதிகா, திருவள்ளூர்.
? மதுவிலக்குக் கொள்கையில் உங்களுடைய பேச்சும் அரசின் செயல்பாடும் வேறுபாடின்றி ஒருங்கிணைவது எப்போது?

● பிரேமா சந்தானம், பெங்களூர்.
? உங்களுடைய இத்தனை முன்னேற்றத்துக்குக் காரணம் உங்கள் திறமையா? மக்களின் அன்பா?

● டி. சந்திரா, சென்னை-54.
? சத்துணவுத் திட்டம் என்ற பெயரில் ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு உணவளித்து விட்டு அவர்கள் தகப்பனார்களுக்குச் சாராயக் கடைகள் திறந்து வைத்திருப்பது நியாயமா?

● ஆர். கமலா, பெங்களூர்.
? எதையும் தாங்கும் இதயம் பெற எளிய பயிற்சி ஏதும் உண்டா?

● எஸ். உமாமகேசுவரி, சேலம்.
? இந்தப் பட்டுப்புடவை பரிசுத் திட்டத்தில் நீங்கள் கலந்து கொண்டு பட்டுப் புடவை பரிசு பெற்றால் அதை யாருக்கு அன்பளிப்பாக வழங்குவீர்கள்?

● இரா. வி. மல்லிகா, திருவாரூர்.
? தாய்க்குலத்தின் மீது பற்று கொண்ட தாங்கள் வரதட்சிணைக் கொடுமையிலிருந்து கன்னியரை மீட்க என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறீர்கள்?

● எஸ். சாவித்திரி, சென்னை-83.
? கருணாநிதியைக் குறை கூறுவதை நிறுத்தி, எப்போது ஆட்சியைக் கவனிக்கப்போகிறீர்கள்?

● ஏ. ரேணுகாதேவி, குடியாத்தம்.
? ஜாதி அடிப்படையில் அல்லாமல் நன்றாகப் படிக்கும் ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவ ஏதாவது திட்டம் கொண்டு வரக்கூடாதா?

● எஸ். காயத்ரி, சென்னை-44.
? தமிழகத்தின் தலைநகரைத் திருச்சிக்கு மாற்றும் தங்கள் திட்டம் என்ன ஆயிற்று?

ராகமாலிகா வழங்கும் பட்டுப்புடவையைக் குலுக்கல் முறையில் அன்பளிப்பாகப் பெறுபவர்: ஆ. ரங்கநாதன், ரங்கநாதன் ஸ்டோர்ஸ், கோட்டைக்காடு (போஸ்ட்), மதுராந்தகம் வட்டம், 603 304.

அத்தியாயம் 8
"அது வேறு—இது வேறு"

கீழேயிருந்து எவ்வளவு முயன்றும், பாண்டியகுமாரி திருமேனியின் தரிசனம் கிடைக்காமல் அங்கேயே நின்றான் ஒற்றன் பசுபதி.

அவனைத் தனது சாளரத்திலிருந்தே கண்ட சாதுரத்திரத்தின் அந்த சந்திர அம்பாரம் ஏறி இருந்தாள் நிலாவல்லி.

விளக்குவைத் தரிசனம் செய்யும் நேரப் போது வந்த பிறகே அவளது தரிசனம் கிடைத்தது.

ஏமாற்றிய பசுபதியின் கண்கள், வாய் திறந்த அவளது பற்களில் கொஞ்சலாய் நிலைத்தன. நாணின் அடக்கம் அவிழ்ந்தது!

மேல்தளத்தில் நடந்த சிறு சந்திப்பின், நிலாவல்லி கொடுத்து அனுப்பியதுபோலத் தொட்டுத் தொட்டுக் கூறி அவன் விடைப் பெற்றான்.

மற்றபடி வேங்கைமார்பனைப் பற்றித் திருமேனியும் கேட்கவில்லை; அவளும் எதும் சொல்லவில்லை.

கேட்கத்தான் என்ன இருக்கிறது?

அவனைப் பொறுத்தமட்டில் அது ஒரு முடிந்த கதை. ஆனால் எதற்காகத் நிலாவல்லியைத் திருப்பப்படுத்த முயல வேண்டும்? எவ்விதம் காப்பாற்றிக் கொண்டு வந்து புகலிடம் கேட்க வேண்டும்?

"நல்லது பசுபதி: இரவு முதல் யாமத்துக்குப் பிறகு நமது அந்தரங்க மாளிகைக்கு அவர்களை அழைத்து வா! ஆனால் கவனமாகவும், 'ரகசியமாகவும் அழைத்து வா."

ஒரு நிறைவான பெருமூச்சுடன் நிம்மதியாகப் பணிந்து விடைபெற்றான் பசுபதி.

முதல் யாமமும் முடிந்தது.

ஆயனசீனக்குடிய அந்தரங்க மாளிகையின் மாமன்னர் பெருவழுதியின் ஒப்பனையில் அலங்காரிகை மஞ்சத்தில் அமர்ந்திருந்தான் திருமேனி.

கதிரே ஒரு இருக்கைகளில் காவிகளும், நிலாவல்லியும் திருமேனி கோலங்களின் எண்ணங்களைப் புரட்டவும், புனைவுபடவும் காணப்பட்டனர்.

நிலாவல்லியின் கண்கள் திருமேனியை அபிஷேகிக்கின்றன.

ஓ... இவன்தான் பாண்டியகுமாரி திருமேனியா?

அந்த நீண்ட கைவளைகளோரத்தின் உக்கிரம் மின் வடிவம் அலங்காரமாக ஒளிர்கிறது.

கொட்டிக் கிடக்கும் பொற்குவைகளைத்தையும் கொண்டு வந்து, பட்டியல் போட்டது அவளது பாதங்களில் நிவேதனம் செய்தது போன்ற ஒரு சௌந்தர்யத் தோற்றமோ?

தமிழ்ச் சங்கத் தலைவியாக இவனைச் சிங்காசனத்தில் அமரப் போவதால், தமிழ்க்காப்பியங்களுக்கு புதிய இலக்கணம் பிறழாத பேரழகை நான்முகன் படைத்து விட்டானோ?

முதற்சங்கத் தலைவியாக மீனாட்சிதேவி இருந்தாள். இப்போது மூன்றாவது சங்கத் தலைவியாக இவன் வீற்றிருக்கப் போகிறான் என்பதற்காக அந்த அங்கயற்கண்ணியே அவதாரம் பூண்டாளோ?

என்னவோ வியக்கிறாள். எதிரொலிக்கிறதே உயிர் பொருளைமற்ற புதுப்புனை நிலாவல்லி.

ஆ வேங்கைமார்பன், என்பொருட்டு என்னை நன்மையாக மறுமொழி பார்த்திருக்கிறான்.

"உன்னைப் போலவே அழகாக இருக்கிறான்" — என்று சொன்னதை நினைத்துப் பார்க்கிறாள்.

'தங்களைப் போல அழகாக இருக்கிறாள்' என்றல்லவா அதை என்னிடம் சொல்லி இருக்க வேண்டும்? அவ்வாறு சொல்லாமல்..

"என்ன நிலாவல்லி பேசாமல் கேட்டேன்; சொன்னால் அல்லவா பேசலாம்

வேங்கை வனம்

கோவி. மணிசேகரன்

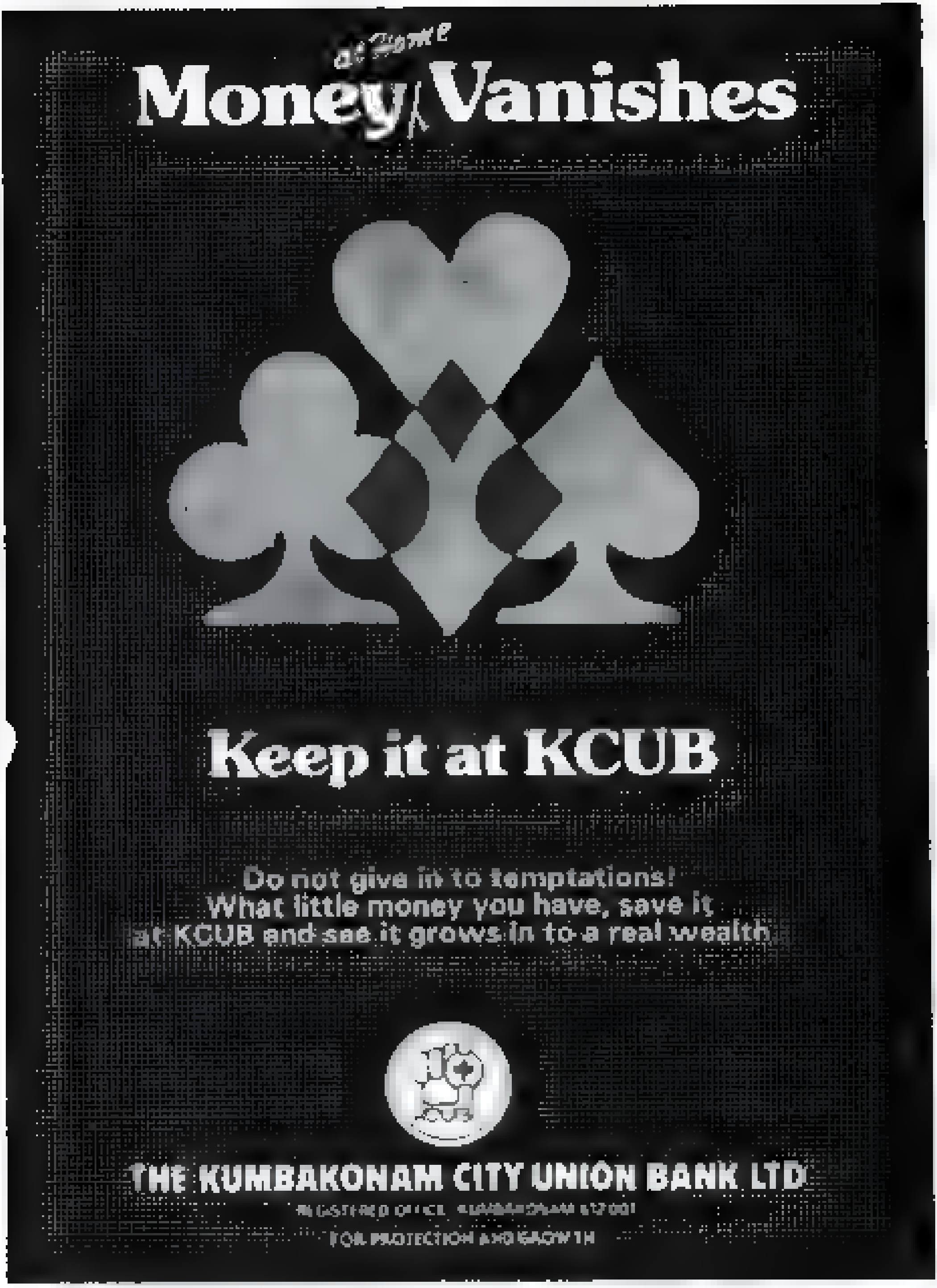
Money at home Vanishes
Keep it at KCUB
Do not give in to temptations!
What little money you have, save it
at KCUB and see it grows in to a real wealth.
THE KUMBAKONAM CITY UNION BANK LTD
FOR PROTECTION AND GROWTH

பிலிப்ஸ் க்வார்ட்ஸ் கண்ட்ரோல் க்ளாக் ரேடியோ

இது க்ளாக் மற்றும் ரேடியோ இவற்றின் இணைப்பு மட்டுமல்ல...

கூடுதல் சிறப்புகள் பல கொண்டதாகும்.

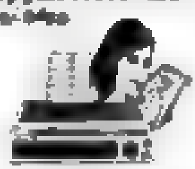

MW/SW

பிலிப்ஸ்

''என்னைக் கட்டிப்பிடித்தது யார் எனத் தெரியவில்லை. இருளுமாக அதுவும், எழுந்து நடுக்கும். எல்லாருக்கும் கடைசி இருபது வருடங்களுக்கு முன்னால் 'அவன்' வேலைக்காரனாய்ப் போய்ச் சேர்ந்திருந்தான் சுற்றிலும் வேறு யாருமில்லை. தொலைவில் எதிர் பெருங் இரைச்சலுடன் ஆர்ப்பரிக்கும் கடல். நாங்கள் 'அவனை' நெருங்குவதைத் திரும்பிப் பாராமலேயே, 'அவன்' உணர்ந்துவிட்டவன் போல ஓட ஆரம்பித்தான். நாங்களும் துரத்த வாக விரைந்தோம். ஒரு பாய்ச்சலில் 'அவனை'த் தொட்டு விடுமளவுக்கு நாங்கள் நெருங்கிவிட்டதும், அப்போதுதான் அவன் நின்று சரேலெனத் திரும்பிப் பார்த்தான். நான் அதிர்ச்சியால் உறைந்து போனேன். என் மயிர்க்கால்கள் குத்திட்டு நின்றன. செத்து விடுவதாய் உணர்ந்தேன். 'அவன்' யார் தெரியுமா டாக்டர்? அது... அது... அவன்... நான்தான்... நானே தான்.''

டாக்டர் உடனே அதிர்ந்து போவார் என்று நான் எதிர்பார்த்திருக்க, அவர் மௌனமாய், எங்கோ பார்த்தபடி மாய்ப் போடப்பட்டிருந்த விளக்கின் பின்னால் மங்கலாய் ஒரு வளையம் வரைந்த இருளில் கறுப்பு ஓட்டையாய் வரைந்து விட்டவர் போலிருந்தார். அறையின் சூழல் அசாதாரணமாய் என்னைப் பாதித்து, என்னை அசைவற்றுப் போக வைத்திருந்தது. எங்கும், எதையும் பிடிபடாமல் போதிய வெளிச்சமில்லாமல் இருந்தது.

ஒரு சிதறல் பற்றிய விவரங்கள்

கார்த்திகா ராஜ்குமார்

''அவ்வளவுதானா உனக்கு?'' என்றார் டாக்டர்.

''ஆமாம்.''

''நீ ஸ்கிட்ஸோப்ரீனியாவின் ஆரம்ப போல நிலைக்கிறேன்.''

நான் திடுக்கிட்டுப் போனேன். அவர் அப்படிச் சொன்னதால் அல்ல. அவரின் அந்தக் குரல் மிகவும், மிகவும் விசேஷத்துக்குரிய வகையில் எனக்குப் பரிச்சயமாய்த் தெரிந்தது. அந்தக் குரல் என்னிலிருந்தே வருவது போலக் கூடத் தோன்றியது.

என்மேல் நெருக்க ஏதேதோ பூச்சிகள் ஊர்ந்தன. சிலிர்ப்புடன் என்னை உதறிக் கொண்டேன். குலுக்கிக் கொண்டேன். எனக்கு ஒன்றுமில்லை. ஒன்றுமில்லை. நீதான். நீதான்.

''ஏய் என்ன ஆகிறது உனக்கு?'' என்றார் டாக்டர்.

''நிறைய பூச்சிகள் என் மேல் ஊர்கின்றன. மொய்க்கின்றன. அதனால் உடம்பைக் குலுக்கி அவைகளை உதிர்க்கிறேன்.''

''ஆனா இது பகீர்ன்னு மாதிரி கூடத் தெரியுதே.''

''......''

''இதைப் போலவே வேறு எப்போதாவது உனக்கு நேர்ந்திருக்கிறதா?''

''ம். விதவிதமாய் டாக்டர்.

''பல தடவைகள் என்னை வெறும் கரப்பானாக உணர்ந்து அருவெறுத்திருக்கிறேன். பல தருணங்கள் நான் நாயாகி நாக்கைத் தொங்க விட்டு நாலு கால் பாய்ச்சலில் ஓடுகிறேன். டாக்டர் எனக்குச் சமயங்களில் நான்.

மிக மென்மையான முடிகளுடன் ஐந்தோகால் அடி உயர பூனைகள் வந்து மேல் உரசிவிட்டு கிளம்பிட்டீ, நான் மயங்கும்போது என்மேல் கால் பதித்து, கூர் நகம் பிறாண்டி என்னைக் கீறி, என் ரத்தத்தை, சுகிர்மை உறிஞ்சின மன. எனினும் அப்போது எனக்கு வலி இல்லை. வெகு இன்பமாய் இருப்பதைப்போல் ஒரு பிரமை. ஆனால் பிறகு உடல் கூசுகிற மாதிரியான உணர்வு வேதனையாக மாறுகிறது. டாக்டர் இங்கு பூனைகள் உண்டா?''

''இல்லை. ஒரு ஜோக்கும் சொல்லட்டுமா? கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் நீ 'கார்மிலா'வைத் தொட்டாய் இல்லையா?''

''இப்படி சம்பந்தமில்லாமல் பேசுவது அதெப்படி எனக்குப் புரிகிறது டாக்டர்?''

''முட்டாள், கார்மிலாவின் கரம்பாலும் போனவிட்ட சாரியா உன் மனத்தை மிகப் பாதித்திருக்கிறது. என் குழப்பம், அவள் குழப்பம் ஒன்றுதானே. நானும் அப்படியாகி விடுவேன் என்று [illegible] ரொம்பவும் பயந்திருக்கிறாய். அப்பயத்தில் பல ரூபங்களே உன் நினைப்புகள்... பிறகு நீ மது எடுத்துக் கொண்ட நாட்களில் இப்படி புரியாப் போல் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். உன் மனப் புக்களுக்கு ஏற்றபடி பூனைகளாய், நாயாய் ஒரு கட்டை ஒரு பேழை போல் செய் தாய். அவர் அறைக்குள் எங்கும் பூனைக் கூட்டமாய்க் கொண்டு அலைக் கொண் டுள்ள முழுதுமிருந்தன என்று...''

''......''

''ஏன் பேசாமல் இருக்கிறாய்?''

''என்ன எதிர் பேச விடுகிறீர்கள்? உங்களின் விளக்கமே பெரிதாக இருக்கிறது.''

''சரி, சரி சொல், பிறகு என்ன?''

''பெண்களிலிருந்து சுழன்று சுழன்று ஒரு நிலை. பழக்கட்டு மீறி இறங்குகிறது. அதில் நான் இல்லை. எனக்கு முன் 'பாவே' நடனம் போல ஒருத்தி இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். அவளைத் தொடர்வதில் எனக்குப் போட்டியைப் போலத் தெரிகிற முகங்கள் முன்னேறுவதும் வந்து கொண்டிருக்கச் சுற்றுலாத்தில் வெற்றி எனக்கு.

''அவள் எங்கோ தொலைந்துவிட்டாள்... நான் அவளை நெருங்குகிறேன். கைகோக்கிறேன். சுற்றிலும் போவோர், வருவோர். பேச மொழியும். விரைந்து மொழியில். நான் அவளை முத்தமிட விரும்ப. அவளும் சம்மதிக்கிறாள். அவள் முகத்தை நெருங்குகிறேன். சற்றே திறந்து, மெலிதான ஆடிய உதடுகளுள், அவளின் முன் பற்கள். மெது அப்படியாக. இருக்க சாத்தியமில்லாத நீளமானதாக எது நாட்களாய்ப்பளிச்சிடுகின்றன. பிறகு வேறு எதுவும் தெரியவில்லை. அந்த நீண்டு பற்கள். பற்கள் தத்தம். அவை பெரிதாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. மெல்ல. மெல்ல... விவரிக்க இயலாத விநோத உணர்வுகள் பற்கள். கனவு. செவிடுந்து நிற்கிறேன். கால்கள் மெல்ல மேல்வரக் குறுகலாய் மாறி ஆரம்பிக்கின. டாக்டர், சுற்றி வளைக்கிற மக்கள் கிளாக்கிளாவுடன் மறந்துவிடுங்கள். எனக்கு ஏதாவது இப்படி கனவுகள் டாக்டர்? தயவு செய்து சொல்லுங்கள்.''

''ம்ம்? சரி, சற்று மௌனமாகச் சொல்வதானால் உன் சிறு வயதில்—அடி மனத்தை ரொம்ப மாய்மட்டுப்படுத்தி. நீண்ட அனைகளின் வெறுப்பு இது. சிறு வயது என்ன, இப்போதுமே உன் வாழ்க்கை உணர்முறைகள் இடமான சதுரக் கட்டிழுந்தாள்.

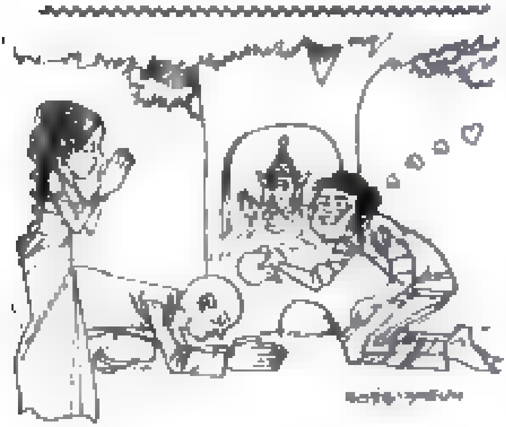

டெபாசிட்தாரர்களுக்கு

24%

வட்டி வழங்கப்படுகிறது

மேற்படி கூடுதல் வட்டி

பென்ஷனர், மகளிர், மைனர்களுக்கு மட்டும்

''வெள்ளிக் குத்துவிளக்கு'' அன்பளிப்புடன் வழங்கப்படும்.

கீழ்க்கண்ட வட்டி விகிதங்களில்
டெபாசிட்டுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

1 வருடம்	2 வருடங்கள்	3 வருடங்கள்	5 வருடங்கள்
17%	18%	19%	22%

ஜெயசக்தி பைனான்சியர்ஸ்

(A LEADING HIRE PURCHASE FINANCIERS)

சென்னை	:	39, வடக்கு ஐயர் தெரு (2வது மாடி) (சிவா-விஷ்ணு கோயில் அருகில்) உஸ்மான் ரோடு, தி. நகர், சென்னை-600 017 போன் : 447186
பெங்களூர்	:	24/1-A, மார்கோசா ரோடு (10வது கிராஸ்) மல்லேஸ்வரம், பெங்களூர்-560 003. போன் : 366071
திருச்சி	:	22 மதுரை ரோடு (முதல் மாடி) திருச்சிராப்பள்ளி-620 008
பாண்டிச்சேரி	:	11, நேரு தெரு (கனரா வங்கி எதிரில்) பாண்டிச்சேரி-605 001
தஞ்சாவூர்	:	எண் 2 & 3, முதல் மாடி, ஜி. ஏ. கனால் ரோடு, தஞ்சாவூர்-613 001 போன் : 1626
திருவண்ணாமலை	:	14/A, ஆணைகட்டி தெரு, திருவண்ணாமலை-606 601 போன் : 483
பட்டுக்கோட்டை	:	9-A, கலைமணி தெரு, பட்டுக்கோட்டை-614 601 453

CHARI

10

தேவை ஒரு நாடகம்!

628

"[illegible] Annual day'ல் [illegible]

[illegible]

காட்சி—1

[illegible]

[illegible] Stupid idea [illegible]

[illegible] Programme [illegible]

அதுக்காக நீங்க பேசறதை நிறுத்திடக் கூடாது. நீங்க பாட்டுக்கு பேசிண்டே இருக்கணும்.

வசு: Programme-ஐ எப்படி முடிக்கறது?

வி: பத்மா முடிக்க வேண்டியதில்லை. 'அடுத்த நிகழ்ச்சி சில நொடிகளில்' னு இவங்களே மறுபடி ஒரு கார்டு போர்டு காட்ட அனுப்புவாங்க.

(பெயர் விநயா வருகிறாள்.)

வசு: என்ன விநயா ரொம்ப . . .

கரீமா? இவ்வளவு ஒரு செஞ்சுக்கோ வீட்டுலே உன்ன மனம்?

பத்: மாமியார் ஏதாவது திட்டியிருப்பாங்க.

வி: காலையிலே பாத்திரங்களை எல்லாம் தான். பழைய துணி ஏதாவது கேட்டாள். எங்கிட்ட வந்து தனியாக . . . இல்லே போட்ட பாண்டமை எடுத்து அவங்கிட்டே போட்டு தூக்கி ஒரு பழைய

கொடுத்து ஒரு தோசைக்கரண்டி வாங்கி வேஷ. சாமர்த்தியமா வந்தவர் மறுநாள் ஆபீ ஸுக்கு போட்டுக்கிட்டுப் போக பார்ட் இல்லாமலும் பார்த்துட்டு. பெரிய தமாஷு பண்ணினார்.

பத்: வீடு விழுவா இதெல்லாம் சகஜம் தானே?
விஜ: அதோட போகல. வேற ஒரு பாத்திரக் காரனைப் பிடிக்க வீட்டுல இருந்த நாலு எவர்சில்வர் பாத்திரத்தைப் போட்டு அலைஞ்சிட்டேயிருந்து 2 டெக்கொட்டுவான் வாங்கிக்கிட்டோர். இனிமே இப்படித் தான் பண்ணப் போறேன்னு சொல்லிட்டு காட்டுற பிரோவில இருந்த அத்தனை துணி மணிகளை எடுத்து உள்ளே கொண்டு வெச்சுட்டுப் பிறா புரா பாத்திரங்களே வெச்சிகிட்டு அமர்க்களம் பண்றார்.
வசு: இது எவ்வளவோ பரவாயில்லே விஜயா. கமலாவோட வீட்டுக்காரர் பண்ணின அநியாயத்தைப் பார்த்தா...
பத்: என்ன பண்ணினார்?
வசு: என்ன பண்ணினாரா? கமலாவுக்கு பத்து குழந்தைகள் தெரியுமா?
சசி: ஆமா. அவளுக்குக்கூட சொந்த ஆஸ்பிட் டலிலே ஒரு கட்டில் போட்டாவேண்டும். தெரியும்.
வசு: ஒருநாள் அதைத் ஆபீசுக்குக் கூட்டிக்கிட்டு உதவி வேணுமென்று சில பேர் வந்திருக்காங்க. இவர் பெருமையா அவங்க கிட்ட லைப்பர் கிளேசைத் தூக்கி கொடுத்துட்டார். கையில பணம் இல்லே வைச்சுக் கூட வெச்சுக்குங்கன்னு. கமலா ஒண்ணு கதறியிருக்கா. அதுக்கு தலைக்கு அந்த தம்பிக்கு தான் பதில். குழந்தைகளுக்குப் பஞ்சம் இல்லைன்னுரான்.
விஜ: அப்புறம் அந்தக் குழந்தை கிடைச்சதா இல்லையா?
வசு: அந்தக் குழந்தையைப் போய்க் காசு கொடுத்து மீட்டு வந்தாங்க. அது சொன்னீங்களா.

சென்ற தரா விடுமுறையின் நாங்கள் குடும்பத்துடன் தேனாடு சென்றோம். அன்று விஜயதசமி. காளி கோயில் சென்று வரலாம் எனப் புறப்பட்டோம். அங்கு நாங்கள் கண்ட காட்சி அப்பப்பா பயங்கரம்! தெருவுக்கு 4 எருமை மாடுகள் பலி யாக்கு கிடந்தன. ரம்பத்தால் அதன் அறுத்து மக்களுக்கு விற்கின்றனர். காளி கோயில் செல்லும் வழியெல் லாம் ரத்தம். ஆடு, மாடு, கோழி. மாத்து. இவைகளைப் பலி கொடுத்து. அருகிலுள்ள ஆற்றிலேயே அவைகளைக் கழுவி எடுத்துச் செல்கின்றனர். ஆறு முழுவதும் ரத்தம், குடல் என மிதக்கின் றன. எத்தனையோ இந்து மதத் தலைவர்கள், மடாதிபதிகள் இருக்கிறார் களே இந்தக் கொடிய பழக்கத்துக்கு ஒரு முடிவு கட்டக் கூடாதா? அன்பே தெய்வம் என்று இவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கூடாதா?
—எஸ். விஜயலக்ஷ்மி.

இந்த இடமே பரவாயில்லே. எனக்குத் தூக்கம் வராமத் தூங்கச் சொன்னாங்க. வீடு மாதிரி இல்லையா. கமலா திரும்பி வந்துட்டா.
சசி: ஓரொரு சமயம் மனுஷங்க நடந்துக் கறதைப் பார்த்தா வைத்தியம் மாதிரி இருக்கு.
பத்: பிரசிடெண்ட் மீனாட்சி வராங்க.
(மீனாட்சி பரபரப்பாக வந்து): இன்னும் 3 வாரத்துல நம்ம மெம்பேர்ஸ் ஆனிவர் சரி வருது தெரியுமில்லே.
சசி: ஆமா... அதை வழக்கம்போல கொண்டாடத்தான் போறோம்.
மீனு: எப்படி எப்படி? பாக்கி லேடீஸ் கிளப் பில எல்லாம் பிரமாதமா Plan பண்ணி யிருக்காங்க. ஒருத்தர் பஜனா கப்பிரமணி யம் டான்ஸ். ஒருத்தர் மகேஷுர் நாடகம் இப்படின்னு ஏற்பாடு பண்ணியிருக்காங்க. நாம என்ன பண்ணப்போறோம்?
வசு: ம்... வந்து... பட்டிமன்றம் நடத்த லாமான்னு யோசிக்கறேன்.
மீனு: சச், சச் சேச்சீச் போயிக்கச் சொல்லு. இல்லன்னு பாட்டு மன்றம் நாம நடத்த வேண்டி இருக்கும்.
சசி: பிரசிடெண்ட்டு! பத்து நிமிஷமா நாட் டிய நாடகம் பெயர்ச்சுவை போடலாம்.
மீனு: நம்ம ஆடிட்டரும் கொஞ்ச புதுக் கவிதை. அதாவது நோவலின் போது நம்ம மெம்பர்ஸ் ஆடின டான்ஸைக்கு வந்த கவிதை வைச்சுத்தான் கட்டுரது. சேறு...?
(எல்லோரும் யோசிக்க...)
மீனு: எனக்கொரு ஐடியா.
மெம்பர்கள்: என்ன?
மீனு: அதாவது சில பேமஸ் உலக புலவர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஓரங்க நாடகம் எழுதி வெச்சிருக்காங்க. அவங்க இட்டே பேசி அதை [illegible] வக்கீட் வாங்கிட்டு வந்து, நாமளா போட்டா எப்படி இருக்கும்?

கவி: Very nice idea
பத்: Fantastic!
லக்ஷ்: யாருகிட்ட வாங்கலாம்?
மீனு: டைரக்டர் பாலசந்தர்கிட்ட கேட்க லாம். அவரும் நிறைய சின்ன நாடகங்கள் போட்டிருக்கார்.
பத்: பாலசந்தர் கிட்ட நான் கேட்கறேன்.
லக்ஷ்: காமெடி வேணும்னு கேளு.
மீனு: சோ கிட்டே கேட்கலாம்.
லக்ஷ்: சோ எப்படி? தருவாரா?
மீனு: Play why not?
லக்ஷ்: அது அவரோட ட்ரூப் நடத்தற Play அதைத் தருவாரா!
மீனு: சரி... நீதான் சோ கிட்ட போய்க் கேட்டு வாங்கிட்டு வரணும்.
கவி: O. K.
மீனு: இன்னும் 1 வீக்லே நமக்கு Script வந்தாகணும். இன்னொண்ணு... முக்கிய மான விஷயம். நம்ம பிளான் ஆரம்பிச்ச திட்டேயிருந்து ஸ்கிரிப்ட் வாங்கிப்போட்டு பொறதுவரை விஷயம் யாருக்கும் தெரியக் கூடாது.
கவி: சோவுக்கும் பாலசந்தருக்கும் கூடவா?
மீனு: No No ... பாக்கி பேர்களுக்குத் தெரியக் கூடாதுன்னேன்.
காட்சி 1 நிறைவுறுகிறது.

காட்சி 2

ஒரு வாரம் கழித்து இடம் ஹால்
கவிதா, பத்மா, மீனாட்சி, லக்ஷ்மி.

லக்ஷ்: பத்மா... பாலசந்தர் கிடைக் கலே. ஆனா உன்னோட ஆட்டோ டாக்ஸி பயணக் கட்டணம் மட்டும் 150 ரூபா ஆகி யிருக்கு. President எப்படிச் சமாளிப் பேனோ?
பத்: நான் என்ன சும்மாவா சுத்திட்டு வந்தேன். பாலசந்தர் வீட்டுக்குப்போனேன்.
இப்பத்தான் ஏ. வி. எம். போனார்னுங்க. அங்க போனா, விஜயான்னு சொன் னாங்க. அப்புறம் பிரசாத் ஸ்டுடியோன்னு சொன்னாங்க. நானும் ஒவ்வொரு இடமாச் சுத்திக்கிட்டிருந்தேன். கடைசிலேதான் தெரிஞ்சது அவர் ராத்திரியேதான் பம்பாய்க்கு கார்ன்னு. சரி! இன்னிக்கு பம்பாய்க்கு விமானத்திலே போகலாம்னு இருந்தேன்!
(மீனாட்சி வந்தபடி)
மீனு: என்ன ஆச்சு பத்மா?
லக்ஷ்: பாலசந்தர் ஊரிலே இல்லையாம். பம்பாயிலே இருக்காராம். அதான் பத்மா பிளான் பண்ணிகிட்டிருக்கா.

மேலட்டையில்

நாய்க்குட்டியுடன் காணப்படுபவர்

குமாரி அனிதா

வண்ணப்படம்: அனு

மீனு: என்னது இந்த ஒரு சின்ன விஷயத்துக் காக பம்பாய் போகப் போறியா?
பத்: இதுக்காக மட்டும் இல்லே. என் தங்கை பம்பாயில் இருக்கா. அப்படியே இனப் போட்டு செலவு அவளையும் பார்த்துட்டு வரலாம்னு பார்த்தேன்.
மீனு: அதெல்லாம் கிடையாது. அனிவர்சரி முடியற வரை யாரும் எங்கேயும் போகக் கூடாது.
(ஜோதி சோகமாக வருகிறாள்.)
பத்: ஏய்... ஜோதி... என்ன இரண்டு மாசமா இனப் பக்கமே காணோம்? முன்பெல்லாம் இங்கேயே இருப்பே?
ஜோ: அது ஒரு பெரிய விஷயம்! அதுதான் வர முடியலே.
மீனு: என்னது? உங்க வீட்டுக்காரரோட ஆபீஸ்லே ஒரு பொண்ணு சுத்தறான்னு கேள்விப்பட்டியா?
ஜோ: அது வந்து... எப்படி?...
மீனு: அதுக்குத்தானே வருத்தப்பட்டுக்கிட்டு வாறே...?
ஜோ: ஆமா.
மீனு: வைத்தியப்பா! அது நான் பண்ணின ஏற்பாடுதான். ஒருநாள் உங்க வீட்டுக் காரர் என்கிட்ட பார்த்து 'ஓ' ன்னு அழு தார். விசாரிச்சேன். ஜோதா வீட்டுக்கே வாறதில்லே. நான் பூரா வீட்டு வேலையே னாம் நானே பார்க்க வேண்டியிருக்கு. அவ வேறெல் இனப்புன்னு சுத்திக்கிட்டி ருக்கா. இதைப் பார்த்தீ காப்பாத்து ன்னு கெஞ்சினாரு. நான்தான் ஏதாவது வழி பண்ணி உனக்கு போகு ஆனா என்னவே ஐடியா தந்தேன். ஆபீஸ்லே பார்த்த இருந்தது. அதிலும் ஒரு பொண்ணு வந்து வேலைக்கு சேர்ந்தா. அப்போ அவர் கண்ணு கொள்ள வேண்டி தேடினேன். நேத்தும் அதை நம்பி ஆரம்பிச்சது. விட்டுட்டா. இருக்க ஆரம் பிச்சுட்டா. நேத்து வெளியே போக வீட்டுக்காரர் பின்னாடியே வாசலிலே 108 தேங்கா உடைச்சுக்கிட்டு இருந் தார். கண்ணிலே தண்ணீரோட என்னைப் பார்த்துச் சிரிச்சார்.
(கவிதா வந்து விடுகிறாள்.)
ஜோ: அப்படியா! இப்பவே நான் அவரை மீட் பண்ணி மன்னிப்புக் கேட்கிறேன்.
லக்ஷ்: இப்ப சொன்ன இந்த ஐடியாவை அப்படியே நாடகமாப் போடலாம்.
மீனு: ஏன்...? இதோ கவிதா ஸ்கிரிப்ட் வாங்கிட்டு வந்திருக்கா. சோ கிட்டே இருந்து! என்ன ஆச்சு கவிதா?
கவி: சோவைப் பார்த்துப் பேசினேன். அவர் கேட்டார், இப்ப நாட்டுல என்ன னமோ பிரச்னை இருக்கு. இதுக்கு நடுவிலே நீங்க ஆண்டவர்கள் கொண்டாடறீங்களா

துணுக்!

துணுக்!

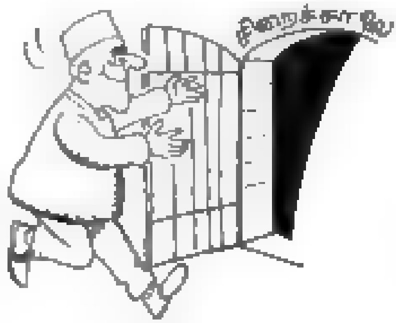

பாசம் பிரியமும் வலம்புரிக்கை நாயகியும்

சில தலங்களில் அர்ச்சகர்களின் அபிநயத்தை நமக்கு ஏமாற்றமளிப்பதாக இருக்கிறது. வேறு சில தலங்களுக்குப் போனதும் போது தல புராணம் மட்டுமில்லாமல், வரலாற்றுச்செய்திகளையும் கல்வெட்டுக்களையும் பற்றிக் கூடத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கும் அர்ச்சகர்களைச் சந்திக்கிறோம். வேதாரண்யத்தின் அருகில் உள்ள அகத்தியான் பள்ளியில் அப்படிப்பட்ட குருக்களைச் சந்தித்த போது "இந்த மாதிரி சமுத்திரக் கரையில் கட்டப்பட்டிருப்பவர்களுக்குக் காத்தான் நாட்டின் மகிமை பெருகிறது" என்று தொடங்கினார்.

"என்றுமுள தென்தமிழ் இயம்பி இசை கொண்டான்"

என்று அகத்திய முனிவரைப் புகழ்ந்து விட்டார் கம்பர். தமிழ் என்றும் நிலைத்திருக்குமானால் அதை அளித்த அகத்தியரின் புகழும் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

கொடிய அரக்கனை விளையாட்டாக நிர்மூலம் செய்து கொண்டவர். சமுத்திரத்தை உள்ளங்கையால் எடுத்துக் குடித்து விட்டவர். விந்திய மலையின் கர்வத்தை அடக்கியவர். பார்வதி பரமேசுவரனின் திருக்கல்யாணக் கோலத்தைக் காண எல்லாத்தேவர்களும் வடதிசை சென்ற போது அந்தப் பாரம் தாங்காமல் வடதிசை தாழ்ந்து தென்திசை உயர்ந்து போகிறது. சமன் செய்ய சிவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் அகத்தியர். இத்தகைய தலைவரின் பெருமையை அவர் குறுமுனிவர் என்பதால் தும்பிக்கை இல்லாத விநாயகரைப் போலக் குட்டைக் குட்டையாகத் தொப்பையுடன் வழக்கமாகக் காண்கிறோம்.

அதற்கு மாறாக அகத்தியான் பள்ளியில் ஆஜானுபாகுவான உயரத்துடன் நின்ற நிலையில் காட்சியளிக்கிறார் அகத்திய முனிவர். அகத்தியான் பள்ளி என்பதும் அகத்திய முனிவருக்கு எழுப்பப்பட்ட கோவில் என்று தோன்றுகிறது. தமிழ்நாட்டுக் கோவில்களில் அமைப்பட்டுள்ள பெயர்களுடன் விளங்குவதையும் உண்டு. அகத்தியான் பள்ளியும் அப்படிப் பெருமை வாய்ந்து விளங்குகிறது. அகத்தியர் திருக்கயிலாயத்தில் உமா மகேசுவரர் திருக்கல்யாணக் கோலத்தைக் காணமுடியாமல் போனதற்காக? அந்தக் கோலத்தைக் காண வேண்டும் என்று அகத்தியர் இந்த இடத்தில் தவம் செய்தாராம்.

சுவாமி பெயர் அகஸ்தீச்வரர். அம்மை பாகம் பிரியாள் நாயகி.

பாடல் பெற்ற தலம் என்ற உடனேயே ஒரு தனி கவர்ச்சியும் உண்டாகி விடுகிறது நமக்கு. பாலகனான ஞானசம்பந்தர் இந்த வழியாக வந்திருப்பார். தன் பிஞ்சுக் கைகளால் பொற்றாளத்தைத் தட்டிக் கொண்டு, பாடிக் கொண்டும் இந்தப் பிராகாரத்தில் வலம் வந்திருப்பார். நாம் நிற்குமிடத்திலேயே ஒரு வேளை நின்று கொண்டு சுவாமி தரிசனம் செய்திருப்பார் என்றெல்லாம் எண்ண அலைகள் எழும்பிப் சுவாமி தரிசனம் செய்யச் செல்கிறோம்.

திருஞானசம்பந்தர் பல்லவர் அடைந்த சம்பந்தர் பெருமான் பதிகம் பாடி விரும்பித்தொழு திருவேதாரண்யம் கோவையிலும் அகத்தியான் பள்ளியைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

"அன்னத்தொடு மொழியாளொடு அகத்தியான் பள்ளியை உடையான் மைத்தானை பட்டின போரேறே"

என்று திருப்பதிகங்கள் தன்மையைக் கண்டு பாடியிருக்கிறார். இதுபோல் நாற்றுக்கும் கூட அகத்தியான் பள்ளியிலிருந்து கொடிக்கரை. அதற்கும் தெற்கே இருந்தது ஞானம் என்று வழங்கப்படும் கடற்கரை வரையில் ஒரு இருந்தவர்கள் அப்படியே இருக்கின்றன.

அகத்தியான் பள்ளிக்கு அருகில் தான் 1930-ஆம்

ஆனந்தி

வேதாரண்யம் [illegible] ஆலயம்

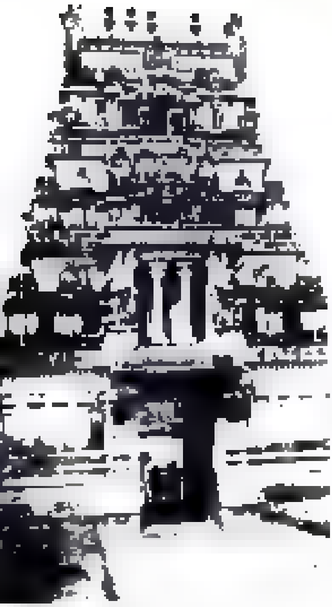

அகஸ்தியான் பள்ளி முகப்புத் தோற்றம்

ஆண்டில் உப்பு சத்தியாக்கிரகம் நடைபெற்றது. ஆகவே தமிழ்நாட்டின் சுதந்திரப் போர் வரலாற்றிலும் ஒரு முக்கியமான இடம் உண்டு அகத்தியான் பள்ளிக்கு. இந்தக் கோவிலுக்குச் சொந்தமாகப் பல ஏக்கர் உப்பளங்கள் இருப்பதாக வேதாரண்யம் தல வரலாற்றில் காணப்படுகிறது.

கோவில் சுத்தமாக இருக்கிறது. பிராகாரத்திலுள்ள அகத்தியரை முதலில் தரிசனம் செய்கிறோம். அருகிலுள்ள வேதாரண்யத்தில் ஈசனும் உமையும் மணக்கோலத்தில் காட்சி தருவதைக் கண்டு மகிழ்ந்திருக்கிறாரா? அல்லது நம்மைப் பார்த்துத் தான் முகமலரப் புன்னகை புரிகிறாரோ?' என்று அதிசயிக்கிறோம்.

விநாயகப் பெருமான் முருகப் பெருமான் சந்நிதிகளில் தீபாராதனை செய்து விட்டு அகத்தியருக்கு அர்ச்சனை செய்து பிரசாதம் வழங்குகிறார் குருக்கள். பாகம் பிரியாள்நாயகி இரு பெண்ணா? போல அடக்க ஒடுக்கமாக நிற்பது நமக்கு ஒரு இன்பமான பூரிப்பைத் தருகிறது. பாகம் பிரியா நாயகி என்று நாம் கூறுவதால் நாணி நிற்கிறாளோ? அகத்திய முனிவருக்கு வேதாரண்யத்தில் தானே திருமணக்கோலத்தில் காட்சி தரப் போகிறார்கள்? அந்த வைபவத்தை எதிர்பார்க்கும் புன்னகையோ?

''...பொழிலாரும் அகத்தியான் பள்ளியான்
புரிந்தவும் உமையாளோர்
பாகம் புனைந்தவே'' என்று தேவாரம் நினைவுக்கு வருகிறது. தன்னை விரும்பித் தன் பாகத்தோடு இணைத்துக் கொண்டு பாகம் பிரியாளாக ஈசன் ஏற்றுக்கொள்வதை எதிர்பார்த்து நாணி நிற்கிறாளோ?

இப்படியெல்லாம் பரவசப் பட்டுத் திருமணப்பெண்ணைக் கண்டு உவகையுடன் மகிழும் தாயின் மனப்பான்மையோடு தேவியைத் தரிசனம் செய்து கொண்டு ஒரு சிறிய அழகான கோவிலைப் பார்த்துக் களித்த நிறைவுடன் கிளம்புகிறோம்.

அகத்தியான் பள்ளியிலிருந்து இரண்டு கிலோமீட்டர் தொலைவில் இருக்கிறது அருள்மிகு வனதுர்க்கை ஆலயம். ''வேதாரண்யம் கோவில் வடக்கு வடகட்டின வனதுர்க்கையம்மன்'' என்று கூறினார் அங்கு பூஜை செய்து கொண்டிருந்த குருக்கள்.

தரிசனத்துக்குச் சென்ற போது ராகு கால பூஜை நடந்து கொண்டிருந்தது. வெள்ளிக்கிழமையும் கூட. கோவில் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டு சர விளக்குகளும், நெய் விளக்குகளும் மாவிளக்குகளும்(எலுமிச்சம் பழ மூடிகளில் ஏற்றிய விளக்குகளும்) சுடர் விட்டெரிய அழகாகக் காட்சி அளிக்கிறது. தரிசனத்துக்கு வந்திருக்கும் அன்பர்கள் பய பக்தியோடு வழிபாட்டைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு அம்மாள் மாவிளக்குப் போட மாவு பிசைந்துகொண்டிருக்கிறார். புஷ்பமாலைகளும், உடைத்த தேங்காய் மூடிகளும், அழும் குழந்தைகளுமாகத் திருவிழாக் கோலம் பூண்டிருக்கிறது கோவில். கருவறையும், எதிரே உள்ள கொட்டகையும் தான் கோவில். வனதுர்க்கையம்மன். ஆகாயத்தையே கோபுரமாகவும், பூமியையே தன் பீடமாகவும் கொண்டவள் அல்லவா? கருவறைக்குள்ளே மோனத்தவமிருக்கும் அன்னை அம்பிகையவள். அகில லோகங்களையும் சஞ்சரித்துக்கொண்டு அண்டப் பெருவெளியில் தொங்குகின்ற எல்லா நட்சத்திர மண்டலங்களின் இயக்கத்துக்கும் காரணமாக இருக்கும் சக்தியவள், நமக்கும் அருள் புரிவதற்காக ஒரு சின்னக் கோவிலில் உருவம் தாங்கி வந்திருக்கிறாள்.

பிருகண்டு மகரிஷி தன் கைப்புத்திர சோகத்திலிருந்து காக்க வேண்டுமென்று துர்க்கையை நோக்கித் தவமிருந்த வனம் இது என்று கூறுகிறார்கள்.

விந்திய மலையின் கர்வத்தை அடக்கும் சக்தியை அகத்தியருக்கு அருளிய அன்னை இந்த வனதுர்க்கை.

திரை விலகித் தீபாராதனை ஆகிறது. அற்புதமான அலங்காரத்துடன் மலர்மாலைக் குவியலில் அன்னையைத் தரிசிக்கிறோம்.

மண்ணும் காற்றும்
புனலும் அனலும்
வானும் வந்து
வணங்கிநிற்கும் மாதேவி!
விண்ணுறு போர்பணித்
தேவுமெம் மாதேவா!
வெல்க காளிபதங்களென்
பாட்டே.
—பாரதியார்.

அகஸ்தியான் பள்ளி அகத்திய முனிவர்

குழந்தைகள் முடித்த திருமணம்!

-ராமப்ரியா-

அன்று வந்த நாளிதழில் வெளியான விளம்பரம் கோபாலனுக்கு ரொம்பப் பிடித்திருந்தது. அந்த விளம்பரத்தை மட்டும் பேனாவினால் கட்டம் போட்டான். அதிலுள்ள வாக்கியங்களின் கீழ் கோடிட்டு அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தான். அந்த நான்கைந்து வாக்கியங்கள் அவனுக்கு மனப்பாடம் ஆகிவிட்ட போதிலும் அதை மீண்டும் மீண்டும் படித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவனுடைய ஐந்து வயதுப் பெண் தேன்மொழி இரு கைகளையும் கன்னத்தில் வைத்துக் கொண்டு தந்தையையே கண்கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். "அப்பா பக்கத்தைத் திருப்பவேயில்லை?" என்று கேட்டதும் தான் பெண் தன்னையே கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறாள் என்பது கோபாலனுக்கும் புரிந்தது. "தேன்! உனக்கு அம்மா வேணுமென்று சொல்வாயே! நல்ல அம்மாவாக இருந்தால் அவளை இங்கு அழைத்து வரலாமா?" என்று ரொம்ப உருக்கமாகக் கேட்டான். தேன்மொழி ரொம்பச் சுட்டிப் பெண். மகா புத்திசாலி. எதையும் உடனே கிரகித்துக் கொள்ளும் சக்தி அவள் வயதுக்கு மீறிய கெட்டிக்காரத்தனமும் இருந்தபோதிலும் என்னவோ ஏதோ வெறுமையாய் வாய்விட்டுமா என்றுமாதிரி அப்பா கேட்டது அந்தக் குழந்தைக்குச் சிரிப்பு அடக்க முடியாமல் வந்தது. வெள்ளிக்காசு சிதறினது போல சிரித்தாள். "அம்மா தான் செத்துப் போயிட்டாளென்று சொன்னீங்களே அப்பா. செத்துப் போன அம்மா எப்படி வர முடியும்?" என்று தன் பெரிய கண்களை இன்னும் அகலமாக்கிக் கொண்டு கேட்டாள்.

குழந்தையை அப்படியே அள்ளிக்கொண்டு போய் தூக்கி ஒரு சுழற்று சுழற்றி மடியில் இருத்திக் கொண்டான். கன்னத்தில் மாறி மாறி முத்தம் கொடுத்தான். "கண்ணு மணியே! தேனே! என் செல்லக்குட்டியே! நான் சொன்னது உன் பழைய டாட்டி அம்மாவை இல்லை. புதுசா ஒரு அம்மாவை உனக்கு வரவழைக்கட்டுமா!" என்றான்.

"எங்கம்மா ஒண்ணும் டாட்டி அம்மா இல்லே! ஆமாம்! புது அம்மாவை மந்திரம் போட்டு வரவழைப்பாயா?" என்று ரொம்ப சீரியஸாகக் கேட்டாள்.

'அந்தக் காலம் இப்படி ஒரு அதி மேதா வியைப் பெத்து விட்டுப்போனாளே!' என்று தன் மாஜி மனைவியை மனதார வைதான். "குழந்தை! எதிர்ப் பேச்சுப் பேசக் கூடாது. இன்னும் இரண்டு நாளில் புது அம்மா வீட்டுக்கு உன்னை அழைச்சுண்டு போவேன். அங்கே உனக்கு ஒரு விளையாட்டும் இருக்கு. உனக்குப் புதுசா அவா ரெண்டு பேரையும் இங்கே அழைச்சுண்டு வருவேன். அப்புறம் நம்ம நாலு பேரும் ஜாலியா சினிமா, பீச், ஐஸ்கிரீம் பார்லர், பார்க் எல்லா இடத்துக்கும் போகலாம். சரியா!" என்று கேட்டான் கோபாலன். தேன்மொழிக்கு ஒரே குழப்பம் தான் அதிகமாகிறது.

"இதைப்பார்! அம்மா வீட்டுக்கு அழைச்சுண்டு போறதைப் பற்றி நான் ஒண்ணுமே சொல்ல மாட்டேன். நீயே பார்த்துக்கோ!" என்று தந்திரமாக அந்தக் கொண்டு வாயை மூடினான்.

அவனுக்கே ஒரு விஷயமும் தெரியாம லிருக்கும் போது குழந்தைக்கு எப்படிப் புரியச் சொல்வான்.

உமாவைக் காதலித்துக் கல்யாணம் செய்து கொண்டான் கோபாலன். கோபால னுக்கும் பெற்றவர்கள் கிடையாது. ஒன்று விட்ட சித்தப்பாவின் கண்காணிப்பில் வளர்ந்து படித்தவன். சாகீர் இருக்கிற டிவிஷனில் சில வருஷங்கள் இருந்த காரியங்கள் பிறகு கோபாலன் பொறுப்பான உத்தி யோகத்தை ஏற்றுக் கொண்டான். பிறகு தன் சொத்து முழுவதையும் எல்லாத்தையுமே அவன் சொந்தக்கில அவனிடம் ஒப் படைத்து விட்டு அந்தச் சித்தப்பா நிம்மதி யாகக் கண்ணை மூடினார்.

உமா மிகவும் படித்த பெண்... வீட்டுப் பெண். தாயில்லாமல் வளர்ந்தவள். அண்ணியின் கொடுமை அவளிடம் இருந்தது. எப்படியோ கோபாலனுக்கும் உமாவுக்கும் நட்பு ஏற்பட்டுக் காதல் ஏற்பட்டு, கல்யாணத்தில் முடிந்தது.

உமாவுக்கு அண்ணன் தான் அதிகமான கஷ்டங்கள். எப்போதும் சகஜமாகப்பேச மாட்டான். எல்லோரையும் தொடாமல் பேசத் தெரியாது. வேலைக்கு எதிரே யாராவது ஒரு நல்லவனைக் கட்டி, 'அவனுடன் பேசினா லுக்கும் போகிறேன்' என்று போவான். இவ னோடு நான் தோட்டத்துக்குப் போவான். முதலிலேயே அவளுக்குப் புரிய வைத்திருக் கொடுத்து விட்டிருந்தான் கோபாலனுக்கு அவளைத் திருத்தவே வழியில்லை. உமா தான் பல ஆண் பிள்ளைகளுடன் சந்தோஷமாக அவர்களோடு தொட்டுப் பேசுவதையும் நாக ரீகமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தாள் நடந்த கதையில் உனக்கு உத்தமமான கல்யாண வாழ்க்கை ஏற்படாது தெரிந்திருந்ததால் அதைக் கல்யாணத்துடன் முடியாத நிலையில் இருந் தாள்.

இரண்டு வருடங்களுக்குக் குழந்தை பிறக்கக் கூடாது என்று ஏற்கெனவே கவனமாக இருவரும் மாத்திரைகள் சாப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகும் கருத்தரிக்க வில்லை. இரண்டாவது மணநாளன்று உமா பெரிய விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்து அமர்க்களப்படுத்தி விட்டாள். கோபாலனும் உற்சாகமாக பங்கேற்றிருந்தான் விழா வெகு சிறப்பாக நடந்தது. கோபாலனுக்கு ஏனோ மிக சாமர்த்தியத்திலும் பணிதலிடம் அவள் பழகும் விதத்தைப் பார்த்து ஒரு வித பிரமிப்பே உண்டாகிறது. அவ ளிடம் தனி கௌரவமும் அன்பும் உண்டாகின.

விழா முடிந்து வந்த உறவினர் அனைவரும் மாறி அவள் வரும் பொழுது அவள் அத்தனை நாளும் இல்லாத விதமாய் மூட்டுத்தனமாய் இருக்கி அமர்ந்து

கொண்டாள். ''உமா ஸ்வீட் ஹார்ட்'' என்று முகத்தோடு முகம் பதித்தான். உமா புன்னகையுடன் அந்த நீல நிறப் மாத்திரைப் புட்டியை எடுக்கப் போனாள். ''நோ! இனி நான் இந்த மாத்திரையை அனுமதிக்கவே மாட்டேன். உன்னைப் போல எனக்கு ஒரு குழந்தை வேண்டும்!'' என்று தன் பிடியை இறுக்கினான். உமா நெகிழ்ந்து விட்டாள். மாத்திரைப் புட்டியை குப்பைக் கூடையில் எறிந்தாள். ''உன்னைப் போலத் தான் குழந்தையை நான் ஆசைப் படுகிறேன்!'' என்று முணுமுணுத்தாள்.

உமா கர்ப்பமாக இருக்கும்போது அவளை உள்ளங்கையில் வைத்துத் தாங்கினான். கோபாலன் சுத்தத் தமிழ் பித்துக் கொண்டவன். உமாவோ ஆங்கில இலக்கியத்தில் எம். ஏ. படித்தவள். தமிழில் நாலு வார்த்தை சேர்ந்த மாதிரி பேச வராது. ஆங்கிலம் கலப்பு எட்டிப் பார்க்காமல் அவளுக்குப் பேசத் தெரியாது. உணர்ச்சி வசப்படும் போதும் கோபப்படும் போதும் சந்தோஷமாக இருக்கும்போதும் ஆங்கிலம் தான் சரளமாக வரும்.

குழந்தைக்குப் பெயர் வைப்பதில் கணவன் மனைவி இருவருக்கும் தகராறு வந்து முடிந்து விட்டது. கொழு கொழுவென்று கன்னமும் சிவந்த உடம்பும் அவனைப் போன்ற நிறமும் கண்களுமாக இருந்த பெண் குழந்தையைப் பார்த்துப் பூரித்துப் போய் விட்டான் கோபாலன். அவனைப் போலவே தீர்க்கமான மூக்கு. இரு [illegible], காதுகளும், கைகளும் வாளிப்பாக அப்பாவை உரித்து வைத்திருந்ததைப் பார்த்து உமா ஆனந்தப்பட்டாள். பெயர் என்ன வைப்பது? கோபாலன் மிக தீர்மானமாக, ''தென்மொழி'' என்றான். ஒரு நிமிஷம் உமா விக்கித்துத்தான் போனாள். மறு நிமிஷமே கடகடவென்று சிரித்தாள். ''நன்று இருக்கு! பேரைப் பொருத்தினதைப் பார். நம்ம குழந்தைக்கு இந்தப் பத்தாம் பசலிப் பெயர்தானா உனக்குக் கிடைத்தது! என் ஃப்ரெண்ட்ஸ் இந்தப் பெயரைக் கேட்டாலே சிரிப்பார்கள். பெண் குழந்தையாகப் பிறந்ததும் பேர் வைப்பதை என்னிடம் விட்டுவிடுங்கள்!'' என்று கொஞ்சம் சாதாரணமாகவும் படபடப்போடும் சொன்னாள்.

கோபாலனுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. ''உமா! இந்தக் குழந்தை பெண்ணாக இருப்பதால் தான் பெயர் வைத்திருந்த இவளை வளர்க்கும் பொறுப்பையே நான் ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறேன். உன் மாதிரி இவளை வளர அனுமதிக்க மாட்டேன். இவள் ஒரு ஆதர்ச பெண்ணாக வளரவேண்டும். நம் கலாச்சாரப்படி இருக்கவேண்டும். அதற்கு முன்னோடி தான் இவள் பெயர். உன்னைப் போல வெடுக்கென்று பேசாமல் அவள் தேன் மொழியாக இருக்க வேண்டும். இந்த மாதக் [illegible] தாயிருப்பும் இப்படி நடக்க மாட்டேன்!'' என்று ஆக்கிரோஷத்துடன் எழுந்து போய் விட்டான்.

உமா திகைப்படைந்தாள். கையிலோ பெண் குழந்தை. சாது மாதிரி இருந்த கோபாலனா இப்படி? [illegible] வழி தெரியாமல் ஒரு விநாடி திகைத்தாள். மறுவிநாடியே படித்த பட்டத்தில் வளர்ந்த அவள் பெண்மை சிலிர்த்தெழுந்தது. ஒரு விநாடிக்கு இவரை விட்டுப் பிரிந்தால் என்ன வாழ்க்கை முடியாது! தென்மொழி யாம்! சொந்தமிடம் என்னத்தைச் சொல்வது!'' புதுமைப் பெண்ணாக வீராங்கனை மறுவிநாடியே உமா வெறும் சாதாரணப் பெண்ணாக நின்று வந்து விட்டாள். கண்கள் குளமாயின.

குழந்தை நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து கொண்டு வந்தாள். கார்ப்பரேஷன் ஜனன பதிவேட்டில் தென்மொழி கோபாலன் என்று பெயரைத் தான் அதிகமாகக் கொடுத்தான் கோபாலன். உமாவால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. குழந்தையைச் செல்லமாக 'தேனீ' என்று கூப்பிட்டாள். கோபாலன் தென்மொழி என்று அழைத்தான். உமா, தமிழில் தான் வைத்தபெயரை ஆங்கிலத்தில் கூப்பிடுகிறேன் என்று உள்ளுக்குள் திருப்திப்பட்டான் கோபாலன். உமா பெருமையாகத் தன் வழிக்கு வந்ததாக நினைத்துக் [illegible].

இருவருக்கும் இடைவெளி நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டே வந்தது. குப்பைக் கூடையில் போட்ட கரு மாத்திரைகளைக் கடையிலிருந்து வாங்கிப் பத்திரமாக அலமாரியில் வைத்தாள். குழந்தைக்கு

கோகுலம் இருக்குமிடம்
குதூகலம் பொங்கும் இல்லம்

கோகுலம்

உங்கள் குழந்தைக்கு இந்த மாத கோகுலம் வாங்கித் தந்துவிட்டீர்களா?

உடனே தடவுங்கள்
பர்னல்-சுட்ட புண்களுக்குச்
சிறந்த சிகிச்சை.

பர்னல்

தீப்புண்களுக்குச்
சிறந்த சிகிச்சை.

மழை வேண்டுமா?

நாம் சம்பாதிக்கும் செல்வத்தில் ஒரு பகுதியை நல்லவர்கள் சிலரோடு பங்கிட்டுக் கொள்ளும் செயலே தானம் என்று பெயர் பெறுகிறது. மக்களுக்கிடையிலே உள்ள சீரான மனப்பான்மையும் அதனின்று வரும் சந்தோஷங்களும் முறையாக மழை பெய்யத் தக்க முதற்காரணங்களாகின்றன.

தர்ம சக்கரம்

ஆகையால் எங்களுடைய இனிப்பு கார பண்டங்களை வாங்கி நல்லோர்களுக்கு விநியோகிக்கவும்.

திருமண வைபவங்களுக்குத் தேவையான: பருப்புத் தேங்காய், (பலவகை) அதிரசம், சீமுறுக்கு, திரட்டுப் பால், சாப்பிரி, கட்டிப் பருப்பு, வறுபயறு ஆகியவற்றைத் தயாரித்துத் தருகிறோம்.

இனிப்புகள்: பாதாம் அல்வா, கோதுமை அல்வா, ரசமலாய், பாதுஷா, குலாப் ஜாமூன், மைசூர்பாகு, ஜாங்கிரி, நந்பேடா, முந்திரி கதலி, மங்களூர் போளி, தேங்காய் போளி, லாடு முதலியன.

காரம்: தட்டை, ரிபன், தேன்குழல், கைமுறுக்கு, மிக்சர் முதலியன.

பருப்புப் பொடி, சாம்பார் பொடி, மசாலாகடலை, போளி விளங்காய் உருண்டை முதலியவைகளையும் தயாரிக்கிறோம்.

தி கிராண்ட்
ஸ்வீட்ஸ் & ஸ்நாக்ஸ்

24, 2வது மெயின் ரோடு, காந்தி நகர்,
அடையாறு, சென்னை-600 020

போன்: 412557

காமதேனு கூட்டுறவு சிறப்பங்காடி,
தேனாம்பேட்டை, சென்னை

பவுண்டன் பிளாசா,
பாந்தியன் ரோடு, எழும்பூர்

பட்டுப் புடவை

(எல்லா வாசகர்களுக்குமானது போட்டி; பெண்களுக்காக மட்டுமல்ல)

போட்டி 7 : எஸ். பி. முத்துராமனிடம் ஒரு கேள்வி

கல்கி வழங்கும் ''நேரம் நல்ல நேரம்'' திரைச்சித்திரம் விறுவிறுப்பான நகைச்சுவை நேயர்களுடன் சுவையாகச் சம்பந்தித்திருக்கிறார். திரு. எஸ். பி. முத்துராமன். அவரிடம் என்ன கேள்வி கேட்க விரும்புகிறீர்கள்? ஓர் ஒரு கேள்வியைச் சிறு உள்ள பெறத்தக்கதாக எழுதி இந்த அணைப்பச்சீட்டுடன் இணைத்து கல்கி காரியாலயத்துக்கு அனுப்பவும். கவரின் மேல் ''எஸ். பி. முத்துராமனிடம் ஒரு கேள்வி'' என்று குறிப்பிடவும். சுவையான கேள்விகள் கல்கிப் பிரசுரமாகி சன்மானம் பெறுவதுடன் திரு. எஸ். பி. முத்துராமன் பதிலையும் பெற்றுத் தரும். தவிர குலுக்கல் முறையில் ஒரு வாசகருக்கும் பட்டுப் புடவைப் பரிசும் கிடைக்கும்.

முடிவு தேதி: 2.7.84.

மீதியிருக்கட்டும் 46 பட்டுப்புடவைகளுள் ஒன்றை நீங்கள் பெற வாய்ப்புள்ளது. வாரம் தவறாமல் போட்டிகளில் பங்கு பெறுங்கள்.

என் பெயர் : ....

விலாசம் : ....

....

ஆறு மாதம் அவளுடன் ஓர் ஆயாவை வைத்துவிட்டு நண்பர்களுடன் சுற்றுப் பயணம் துடித்தான். கோபாலனோ ஒரு நிமிஷமாவது ஆயா வைக்கக் கூடாது என்று சொல்லி விட்டான். மத்தியானமெல்லாம் படிக்கக் கடித்துக் கொண்டு வீட்டில் இருந்து விட்டு, கோபாலன் ஆபீஸிலிருந்து வந்ததும் வெளியே புறப்பட்டு விடுவாள். சமையற்காரி சமைக்கும் போதெல்லாம் சாப்பிட்டு விட்டுக் குழந்தையோடு விளையாடி அவனைக் கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்த்துக் கொள்வதில் அவன் சந்தோஷமடைந்தான். ஊராரின் கண்ணில் நடவடிக்கைகள் மோசமாகிக் கொண்டிருந்தது. கோபாலன் அவளைத் தன் படுக்கை அறையில் வராமல் தடுத்து அடுத்த அறையை உஷாவின் படுக்கை அறையாக மாற்றினான். உஷாவுக்கு இது முதல் அடிக்கடி. ஆனாலும் பெரு சுதாரிப்பாக இந்த ஏற்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டாள். 'நீங்களில்லாமல் என்னால் வாழ முடியாதா?' என்றபடி அலட்சியத்தோடு அடுத்த அறையில் தாழ்ப்போட்டுக் கொண்டு படுத்துக் கொள்வதை வழக்கமாக வைத்துக் கொண்டாள்.

குழந்தை அப்பாவுடன் ஒட்டிக்கொண்டான். பல நேரங்களில் அம்மாவின் நெருக்கத்தை தேடவில்லை. பொறுமையுடன் அப்பாவைத் தான் அதிகமாக எதிர்பார்த்தான். உஷாவுக்கு இந்த மண வாழ்வு அலுத்து விட்டது. பிய்த்துக் கொண்டு ஓடத் தயாரானாள். ஏன்டா வளர்த்தவர்களுக்கு என்ன இருக்கிறது? ஆறு மாதம் கட்டிப் பிரிந்து சட்டப்படி விவாகரத்து பெற்று இருவருமே நிம்மதியுடன் பிரிந்தார்கள். உஷா பாஸ்போர்ட் எடுத்து செய்து கொண்டு வெளிநாட்டுக்கும் போய் விட்டதாகச் சொன்னார்கள். கோபாலனுக்கும் பல உறவினர்களிடமிருந்து பெண் தரச் சம்மதித்து செய்திகளும் வந்தன. தேன்மொழி இப்படித் தாயில்லாமல் இருப்பது எப்போதாவது வேதனையைக் கொடுத்தாலும் உஷாவை நினைத்தாலே அவன் எரிச்சல் பட்டும் அவள் குழந்தை தெரிந்து கொண்டுமென்ற வெறியும் கூடவே வரும்.

அந்த பேப்பரில் வந்த விளம்பரத்தைப் பார்த்ததும் அவனுக்குச் சற்று சபலம் உண்டாயிற்று. நல்ல வயசுப் பெண் குழந்தையுடன் இருக்கும் இளம் விதவை மாமிக்குச் சமையல் தேவை. வயதான பெற்றோர்களின் ஆதரவில் இருக்கும் அவள் விபத்தில் கணவனைப் பறிகொடுத்த பெண். வயது இருபத்தைந்து. தாராளமாக வாங்களேன், குழந்தைகள் உள்ளவர்களோ கூட விண்ணப்பிக்கலாம்! என்றிருந்த விளம்பரத்தில் நேராகப் பேப்பரின் விலாசத்தையே கொடுத்திருந்தார்கள். தன் விவரங்களையே விவரமாக எழுதித் தன் பெண்ணை வருங்காலம் அவள் பெண்ணாகப் பாவிக்கவேண்டும் என்றும் அவளுடைய பெண்ணையும் தானே ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் எழுதித் தபாலில் சேர்த்து விட்டுப் படுத்தான். அமைதியாகப் நன்றாகத் தூங்கினான்.

மூன்றாவது [illegible] தந்தை கணபதி அனுப்பித் [illegible] பாலாவிடமெல்லாம் [illegible]

மரங்கள்

● அவர்களுடைய முறையீடுகளை எவ ராலும் கேட்க விருப்பமில்லை. மீண் டும் தான் நிலமெல்லாம் நிறைந்திருக்க மரங்களை நோக்கித் திரும்பிச் சென் றேன். மரங்கள் ஒன்றையொன்று தள்ளி மோதிக் கொண்டு நகர்ந்தபடி இருந்தன. அவைகளின் அடியில் மனி தர்கள் குறைப்பிறவிகளாய்த் தோற் றம் காட்டினார்கள். ஒருவன் கையை இழந்தான் — இன்னொருவன் காலை இழந்தான் — மூன்றாமவன் தலையை இழந்தான். இந்த வேதனைகளின் உச்சநிலை நீட்டத்தில் மரங் களும் சேர்ந்து ஒரே மயான மாதி விட்டன. அதனுடைய உச்சியில் ஆணவம் அமர்ந்திருந்தது. அதன் நிழலை உலகம் முழுவதும் பரவிக் கவிந்திருந்தன.

● வடக்கிலிருந்து வரும் வாடைக்காற்று கிளைகளினூடே வீசுது. மாமர — எல்லா வகைகளும் காற்றில் புரியவில்லை சரிய — ஒற்றைத் தனிமையில் பரிந்து போல நின்றது.

● காற்றின் இரைச்சலும், மரத்தின் கன வழியும் என்னைப் பாதித்தன. சிதறிக் கிடந்த சில புத்தகங்களை என்னுடன் இருந்தன. கரிந்த கவலையோடு அவை களை எடுத்துக் கொண்டு — நான் செல்ல வேண்டிய வழிகளைக்காட்டு மாறு காவிதைகளைப் பிரார்த்தித்தேன்.

● காட்டை விட்டு விலகித் தப்பித்துக் கொண்டேன். நடந்து கொண்டே இருந்தேன். பசுமைகளைத் தந்த மரங்களை அழித்து முத்தங்களை கொடுத்தேன். இரவு நேரத்தில் மரப்பொந்துகளில் உறங்கினேன். பழக்கொட்டைகளை உண வாக்கிக் கொண்டேன். வைகறை வெளிச்சம் — சூரியனின் கதிர்களை வைத்த நானிலங்களை எடுத்துக் கொண் டேன்.

● வையகமும் பொழுதின் பாதி கழிந்த நாளாக்கும் சதுரங்கம் விழுந்திருக்கக் கண் டேன். வீதிகளின் அருகே ஒரு பாறை உருவம் மனம் முட்டைகள் கொட்டப் பட்டிருந்தன. உயிருள்ள சதையும் நரம்பும் அங்கே வளர்ந்தன. தொழிலாளர் மனிதப் பிணங்கள் தெறிக் கிடந்தன. எதிரே ஒரு காவல் வீரன் வந்தான். அவன் என்னைப் பிடித்துக் கொண்டான். அவனுடைய தோழர்கள் வந்தனர். அவர்கள் என்னை முட்டாள் என்று கருதினார்கள். அவர்களை நான் சந்தித்திருக்கா விட்டால் — அவர்கள் என்னை முட்டாளாகக் கருதியது சரியாக இருந்திருக்கும்.

நா. காமராசன்

ஒன்றொன்றாகப் படித்தார். பிறகு அவளையும் படித்தார். இருபத்தைந்து வயதுப் பெண் என்ற பெயரில் போட்டதுகூட கடிதங்கள் குவிந்து வந்திருந்தன. இந்த நாளில் இருபத்தைந்து வயதில் கல்யாணம் ஆகிற பெண்கள் மிகக் குறைவு. அதனால் மாலினியின் விதவைத் தனம் அவ்வளவாக ஒருவருக்கும் தோன்றவில்லை. அவளுடைய பெண்தான் பலருக்கும் பாரமாக இருந் தாள். கல்யாணம் செய்து கொள்ளத் தயார் என்றும் மாலினியின் பெண்ணைக் கான்வெண்டில் சேர்த்துப் படிக்க வைத் தால் கல்யாணத்துக்குச் சம்மதம் என்று சொல்லி வைத்த மாதிரி பல கடிதங்கள் ஒன்றுபோல் வந்திருந்தன. மாலினி தந்தை யின் செய்கையை ஓர் ஓரத்தில் உட்கார்ந்து ஒவ்வொன்றும் பார்த்துக் கொண்டே ஒரு கண்ணால் தன் செல்லக் குட்டிப் பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். செல்வி தன் தாத்தாவிடம் கொஞ்சிக் குலாவி வது இரண்டு வருடங்கள்தான். ஆறு வயதில் கணவன் இறந்த மாலினி தன் இருபத்திரண் டாவது வயதிலேயே ஒரு பெண் குழந்தை யுடன் பெற்றோரிடம் வந்து விட்டாள். பெற்றோர் மனம் நொறுங்கியது. மாலினிக்குக் கணவன் அளித்ததெல்லாம் கவிதையான இந்தக் குழந்தை. ஆபீஸ் பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் பணம் அது. இது என்று ஒன்றுமே வராததுபோல் பேசாமலே வந்தது. அதை அப்படியே செல்வி பின் பெயரில் பாதியையும் மாலினியின் பெயரில் பாதியையும் பாங்கில் போட்டுப் புத்தகங்களைப் பெண்ணிடம் கொடுத்துவிட் டார் மாலினியின் தந்தை. அவருக்கு அடுத் தாற்போல இரண்டு பெண்கள் கல்யாணத் துக்கும் ஒரு தம்பி படித்துக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். தன் பணத்தில் வரும் வட் டியை மாதாமாதம் பெற்றோரிடம் கொடுத்து விடுவாள். தான் அவர்களுக்குப் பாரமாக இருக்கக் கூடாது என்பது தான் அவள் எண்ணம். மாலினியின் தந்தைக்கோ இந்த சிறிய வயதில் எத்தனை வருடங்கள் இப்படித் தனியாக இருக்க முடியும் என்று

கவே தெளிவாக அவரை வாட்டியது. தனக்குப் பிறகு அவள் கதி என்ன? திரும்ப யோசனை செய்த பிறகு அவளுக்கு மறு மணம் செய்து வைத்து விடுவது என்று தீர்மானித்தார். மாலினி முதலில் ரொம்ப முரண்டு பிடித்து மறுத்தாலும் செல்வியைத் தன் செல்வமாக ஏற்றுக் கொள்பவரை கல்யாணம் செய்து கொள்வது என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டதாக தந்தையிடம் சொன்னாள். அப்படிப் பேசிய மகளுடன் யார் வரப் போகிறார்கள் என்ற வருத்தத்துடன் தான் சொன்னார்.

கோபாலனின் கடிதமும் எழுதி இருக்கும் பாங்கும் மாலினியின் தந்தையை ரொம்பவாகக் கவர்ந்தன. ஒன்றையும் ஒளிக்காமல் எழுதியது அவருக்கு ரொம்பப் பிடித்தது. "மாலினி! இந்தக் கடிதத்தைப் படி அம்மா! இதற்கு இன்று பதில் எழுதப் போகிறேன். அவரையும் அவருடைய குழந்தையையும் வரச்சொல்லப் போகிறேன்!" என்று சொல்லி விட்டு அந்த கடிதத்தை மகளிடம் கொடுத்தார்.

"எனக்குப் பிறகு நீ ஒருவரிடமும் ஒண்டிக் கொள்ளக் கூடாது என்றுதான் இந்த யோசனை பண்ணினேன். இவர் வயதும் சிறுதான். முப்பத்திரண்டு தான் ஆகிறது. நீ ஒரு விதமாகத் துக்கம் அனுபவித்த மாதிரி இந்த மனுஷன் வேறு மாதிரி கஷ்டம் அனுபவித்திருக்கார். இரண்டு பேருக்கும் ஒரே வயதில் பெண் குழந்தைகள் வேறு. எல்லாம் பொருத்தித்தான் இருக்கு. ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையிலேயே குழந்தையுடன் வரச் சொல்கிறேன். ஒருநாள் இரு குழந்தைகளும் சேர்ந்து இருக்கட்டும். இருவருக்கும் மனசைப் புரிஞ்சுண்டு சரியாயிருந்தா பார்த்துக் கொள்ளலாம்."

"அப்படியே செய்யுங்கோ அப்பா!" என்றாள் மாலினி.

மாலினி அன்று இரவு தூங்கவேயில்லை. செல்வியைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டே படுத்தாள். "என்ன இப்படி இறுக்கிக் கட்டிக்கறே!" என்று செல்வி சிணுங்கும் அளவுக்கு அவளை இறுக அணைத்துக் கொண்டாள். "செல்வி உனக்கு அப்பா இல்லைன்னு வருத்தப்படுவாயே இதோ ஒரு அப்பா வரார்! சந்தோஷமா!" என்று குழந்தையின் மனதைத் தொட்டாள்.

"அப்பாவா? எனக்குத் தான் அப்பா செத்துப் போயிட்டாரே!" என்றாள் செல்வி. "புது அப்பா வரப் போறார் உனக்கு சந்தோஷமா!" என்றாள் மீண்டும். குழந்தைக்கு ஒன்றும் சொல்லத் தெரியவில்லை.

ஞாயிற்றுக்கிழமையும் வந்தது. கோபாலனும் தேன்மொழியும் வந்தார்கள். செல்வி தன் தாத்தாவுடன் வெட்கத்துடன் அவரை வரவேற்க, தாத்தாவின் வேஷ்டியின் பின்னால் நின்று கொண்டிருந்தாள்.

கோபாலனைக் கண்டதும் [illegible] மாலினியின் தந்தை. கோபாலன் வாட்ட சாட்டமாக இருந்தார். தேன்மொழி அழகாகவே இருந்தாள். [illegible] அவள்தான் கண்டாள். "ஹாய் செல்வி!" என்று ஓடிவந்து செல்வியை அணைத்துக் கொண்டாள். செல்வியும் சந்தோஷத்துடன் "ஹாய்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே ஆர்வத்துடன் தேன் மொழியின் கையைப் பற்றிக்கொண்டாள்.

தேன்மொழி முகமலர்ச்சியுடன் பேசினாள். சமையல் பற்றி, அப்பாவைப் பற்றி, வீட்டைப் பார்த்துக் கொள்ளும் ஆயா [illegible] செத்துப் போனதாகச் சொல்லும் தன் தாயைப் பற்றியும் கூட. அவள் வளர்ந்த குழந்தை என்பது இப்படி சகஜமாக பேசுகிறது என்று எல்லோரும் வியந்தனர். [illegible] அம்மா [illegible] பெண்போல [illegible]

"அப்பா! புது அப்பா [illegible] அம்மா!" என்று தேன்மொழி கேட்டதும் தான் எல்லோருமே சற்று நிம்மதி அடைந்தனர். "வருவா அம்மா!" என்று கோபாலன் வாஞ்சையுடன் பெண்ணின் கன்னத்தைத் தொட்டார். "என்ன அப்பாவையா சொல்றே!" என்று செல்வி தேன்மொழியிடம் கேட்டாள். ஆமாம், [illegible] "இதுதான் புது அப்பா!" என்று பதிலுக்குக் கேட்க பக்கத்திலிருந்த செல்வி. தேன்மொழி செல்வியின் காதில், "இந்த அப்பாவும் இனிமே நம்ம இரண்டு பேருக்குமே அப்பாதான். உங்க அம்மாதான் நம்ம இரண்டு பேருக்கும் அம்மா. அம்மா என் [illegible]" என்று தேன்மொழி கேட்டாள்.

மாலினியிடம் சென்று "அம்மா" என்று கைகளை கட்டிக்கொண்டாள் தேன்மொழி. மாலினி தன் துக்கமெல்லாவற்றையும் துடைத்தெறிந்துவிட்டுத் தேன்மொழியை வாரி அணைத்தாள்.

இரு குழந்தைகளுக்கும் தங்களுடைய புது அம்மா அப்பாவைப் பிடித்துவிட்டது. மாலினி தேன்மொழியுடன் தோட்டத்துக்கும் வந்தாள். கோபாலனைப் பார்த்தாள்.

மாலினியும் கோபாலனும் ஒருவருக்கு ஒருவர் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டனர்.

"செல்வி! நம்ம வீட்டுக்கு வந்து போகும் நீ [illegible]" என்றாள் தேன்மொழி [illegible].

"நீ [illegible]" என்றாள் செல்வி [illegible]. "அப்பாவும் நீயும் [illegible] அப்பா சொன்னது 'ஆமாம்! [illegible] நம்ம வீட்டுக்குத்தானே செல்வி கூட வரப்போறாங்க'" என்றாள் தேன்மொழி. எல்லோரும் கொல்லென்று சிரித்தனர். மாலினியின் பதிலை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து அவள் முகத்தையே பார்த்தனர். மாலினி தேன்மொழியை அணைத்துக் கொண்டு, "ஆமாம்டி கண்ணே!" என்றாள்.

"ஹாய்! ஹாய்! ஜாலி! ஜாலி!" என்று இரு குழந்தைகளும் கும்மாளம் போட்டனர். 'குழந்தைகள் முடித்த திருமணம்' தெய்வம் முடித்ததாகச் சகல நிறைவுடன் இருக்க, பெரியோர்கள் உள்ளம் பூரிக்க மனமகிழ்ந்திருந்தனர்.

சினிமாவில் நீங்கள் பார்த்து ரசித்த காட்சிகள் இவை. ஒவ்வொரு காட்சியிலும் யாராவது ஒருவரது கையில் ஒரு பொருள் இருக்கிறது. எம்.ஜி. ஆர். படம், ரஜினியின், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. அது இடமே மறைக்கப்பட்டுள்ளது. காட்சியை நினைவு படுத்தி கொண்டு பொருட்களின் [illegible] [illegible] கையில் இருந்திருக்கும் என [illegible] பாருங்களேன். [illegible] [illegible]

தொகுப்பு: [illegible]

கையிலே இருப்பதென்ன?

வெள்ளித்திரை

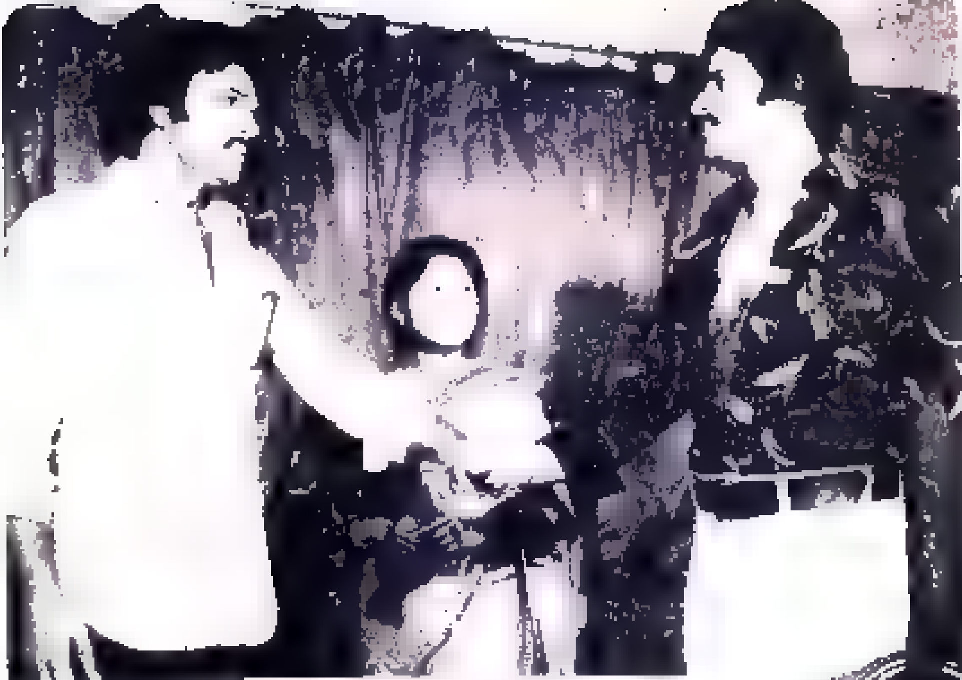

அழகு

> "இதோ பாரு, உனக்கும் இவளுக்கும் ஆயிரம் சண்டை இருக்கலாம். அதுக்காக 'அழகு' படத்துக்கு இவளை அழைச்சிட்டுத் தான் போகணும்னு நீ பிடிவாதம் பிடிக்கறது எனக்குக் கொஞ்சம் கூடப் பிடிக்கலே."

இடைவேளை வரை

'பணம்' என்னும் ஒரு ஜாதி வந்து, வைத்துக் கொண்டு எதையும் சாதிக்கலாம் என்கிற கொள்கையோடு ஒரு அழகி. சீடையரான அப்பாவும், பள்ளிக்குப் போகிற தங்கை, தம்பியும் 'நல்லாயிருக்க' வேலை தேடுகிற சிதைத்தனமான பெண் ஒருத்தி. சிதைகளையும் தன் படுக்கைக்கு அடிபணிய வைப்பதே லட்சியம் என்று 'உதாரமாய்' ஒரு பணக்கார ஆண். அசைக்க முடியாத அடக்கமும், பெண்கள் பால் மரியாதையான பரிவும் காட்டுகிற இன்னொரு கம்பீர ஆண். நாலு வித்தியாச காரக்டர்கள். போதாதோ, சுவையான சம்பவங்களை அமைத்துக் கொடுக்க?

அழகும், அலுப்பும் என்கிற இரட்டைத் தனமான இந்தப்படம்.

கத்துமாய் அமெச்சூர்த்தனமாய் அணுகு முறை ஒருபுறம், இலக்கில்லாத கதை அமைப்பு மறுபுறம் என்று படத்தை அழகோ அழகு என்று மெருகேற்றுகின்றன. சிறப்பான விசேஷம் என்னவென்றால்....

சில 'அழகு' நட்சத்திரங்களை (சாவித்திரி, ஷோபா) மற்றும் திரையில் பார்க்க முடிகிறது – அடடா என்று அனுதாபப்பட முடிகிறது.

'தோகை திருப்பி'யை வானைப் பார்த்து தோட்டம் அழிக்கிறாள் தோகையோடும் ஆடைக் மாற்றுகிறாள். ஜெய். ஜி. மகேந்திரன் தான் பெரிய பணக்காரன் என்று பாவனை செய்ய, 'அரை பிறைடு' உத்தியோகம் பார்க்கும் வனிதா அவரை ஏற்றுப் படுக்கை அறைக்கு அழைத்து வந்து சகஜமாய் எல்லாவற்றையும் 'ஸ்ட்ரிப்' கொண்டு போகிற காட்சி கொஞ்சம் 'ஸிஸி' டைப்.

'ஏழையைப் பெண்ணை மிரட்டித் தான் வீட்டை விட்டு வெளியே போகக் கூடாது, அவளைத் தொடுகிறதும் போறது தப்பில்லே' போகிற ஏதோ சில வசனங்கள் – 'ஆஹா' டைப். ஜி. கே. வெங்கடேஷின் இசையில் 'தேனீ வந்தாள்' பாடல் – 'ஓ.கே' டைப். நல்ல உதாரமாய், காட்டமாய் வில்லை வரும் மதன். அவருடைய நடை, உடை, பாவனை, வசன உச்சரிப்பு (சொதப்பல்?) எல்லாம் 'அட!' டைப்.

ஒரு சின்ன சஸ்பென்ஸ் தலைமுகிற இடத்தில் இடைவேளை வருகிறது. கஷ்டப்பட்டு இதையெல்லாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தால், சுதந்திரக் காற்று.

இடைவேளைக்கு அப்புறம்.. சுதந்திரக் காற்றை விட்டுப் போக மனமில்லே.

நல்லவன்

வெள்ளித்திரை

ர் பக்கள் முகத்தில் கொஞ்சம் ஒளியோடு, கொஞ்சம் வெறுப்போடு 'கொலைகாரனை' வரவேற்கும் முதல் காட்சி — போலீஸ் வாரியிலிருந்து அந்தப் பத்து வயது கொலைகாரன் இறங்கும் நேர்த்தி! தலையை நிமிர்த்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து பார்க்கும்படி, செய்து விட்டார்கள்.

அப்புறம் தான் கதை நடைசென்று தண்டவாளம் மாறின ரயிலாய்ப் பயணப் படுகிறது.

இங்கே ஒரு பக்கம் அந்தக் கொலைகாரச் சிறுவன் சீர்திருத்தப் பள்ளியில் வளர, அங்கே இன்னொரு பையன் கையில் அரிவாளை எடுத்துக் கொள்கிறான். — அதாவது விஜயகாந்த் தன் தந்தையைக் கொன்றவன் தலையைச் சீவி, சிறுவர் டவ்விக்குச் சென்று வளர, அந்தக் கொலையுண்ட தந்தையின் பையன் (தியாகராஜன்) இவன் எப்போது ஜெயிலில் இருந்து வருவான் என்று அரிவாளும் கையுமாய் அலைகிறான். விஜயகாந்தின் தங்கை நளினி. (யார் வளர்த்தார்கள் அம்மா செத்த பின்னும்?) தியாகராஜனை மலையூர் மம்பட்டியான் லெவலில் காதலிக்கிறார். மணம் புரிகிறார். தியாகராஜனும் விஜயகாந்த்தும் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்கும் பாடுபடுகிறார் என்பது கதை.

நடுவில் விஜயகாந்த்திற்கு ஜோடி வேண்டும் என்பதால் 'மோகினிப் பெண்ணும்' வீதி.

அந்தக் குதிரை வரவும், வைகுமனம், பெரிய பங்களா — என்னவோ இங்கிலீஷ் படத்திலிருந்து வந்து உட்கார்ந்து விட்ட பிரமையைக் கொடுக்கிறது. கூடவே தியாகராஜன் இங்கிலீஷ் பாணி 'சிஷெடிகார்டியூல்' உடையுடன்.

நளினி வாசத்திலிருந்து நடந்து வரும் போது சொல்லி வைத்த மாதிரி அத்தனை குதிரைகளும் எட்டிப் பார்ப்பது — நயம்.

அப்புறம் கோயிலில் 'பிள்ளைதுறை' பேருக்கு அர்ச்சனை என்று நளினி சொல்ல அவரை வீட்டுக்கு இழுத்து வந்து தியாகராஜன் சந்தேகத் தொனியில் வினவ, 'பிள்ளைத்துறை நல்லா இருந்தாலே நீங்கள் ஜெயிலுக்குப் போகாமல் இருப்பீர்கள்' என்று கூறிச் சமாளிக்கும் இடம் — டைரக்டோரியல் டச்.

எங்கேயிருந்து பிடித்தார்கள் இந்தக் காப்டன் ராஜாவை! மனிதர் ஆடிக்குக் குறையாத ஆறு அடி. கண்டகாட்சியில் கால் உதைத்து உதைத்து இந்தப் பக்கம், அந்தப் பக்கம் பாய்வதில் — ஜோராகத்தான் இருக்கிறது. இந்த மாதிரி சுகப்படுகிற வில்லன்கள் கிடைத்தால் வில்லனாக்காரர்களை கூட்டி கட்டி அனுப்பி விட்டார்களே! இன்னும் எதற்காக அந்தப் பழைய மாலை அணிவித்த பின்னல்? கேட்டிருந்த போல் மூன்று பாடல்கள். பார்த்திருந்த போல இரண்டு சண்டைகள். ரசித்திருந்த போல ஒரு ஜெயமாலினி டான்ஸ். சிரித்திருந்த போல் (கொஞ்சமாய்) நகைச்சுவை. 'தேவர் குதிரைகள்'. (குதிரையை தியாகராஜன் அடக்கும் சீன் —விஜயகாந்த் புலியுடன் போடும் சீன்— ஆஹா!)

இன்னும் என்ன வேண்டும்.

—ஜெயமன்மதன்

டெம் பக்க இடை

குமாரி பிரபா—ஸ்ரீகாந்த்—எஸ். என். லட்சுமி
([illegible])

[illegible]
([illegible])

[illegible]
([illegible])

லதா
(எம்.ஜி.ஆர். படம்)

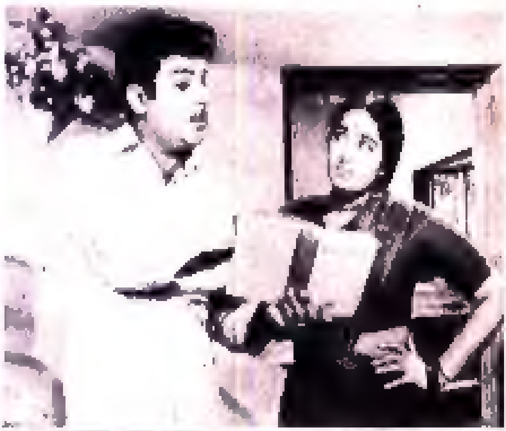

ஜெய்சங்கர்—விஜயா
(பந்தயம்)

Printed by V. Murali and Published by V. Vaidyanathan on behalf of Meenu Bharathan Publications Private Ltd. at the Bharathan Press, Race Course Road Guindy, Madras-600032. (Phone: 431543)

Assistant Editor: P. S. Mani

Editor: K. Rajendran

உலகிற்குக் காட்டுங்கள், உண்மையான வெண்மை என்ன என்பதை

உன்னதம்...உன்னதம்...
வெண்மையிலே
அனைத்திலும் உன்னதம்!

பாம்பே டையிங் ஸூட்டிங்ஸ்

ULKA-BD-MW-1-84-TAM